

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a Mgr. Jana Čížka ve věci

navrhovatelů: **a) Ing. Jakub Cechel**
bytem Lipová 505, 252 62 Statenice

b) Ing. Jan Kubát, Ph.D.
bytem V Sedlci 211/3, Sedlec, 160 00 Praha 6

c) Ing. Zora Hanzlíková
bytem Na Špitálce 2691/2, 160 00 Praha 6

d) Ing. Martin Vakoč
bytem Nad Strání 191, 252 62 Statenice

e) Ing. Luboš Vondráček
bytem Libocká 7/45, 162 00 Praha 6

f) GT INVEST s. r. o., IČO 27572641
sídlem Stochovská 50/821, 161 00 Praha 6

g) VIA MAGNA, z. s., IČO 22693777
sídlem Ke Kříži 247, Černý Vůl, 252 62 Statenice

h) Ing. Ondřej Horák
bytem Nad Vinicí 33, 252 62 Statenice

všichni zastoupeni advokátem Mgr. Luďkem Šikolou
sídlem Mezibranská 7, 110 00 Praha 1

proti
odpůrkyni: **obec Statenice**
sídlem Statenická 23, 252 62 Horoměřice
zastoupena advokátem Mgr. Jiřím Hnátem
sídlem Na Pankráci 404/30a, 140 00 Praha 4

za účasti: **I) ALFA PRAHA s. r. o., IČO 25615467**
II) ALFA PRAHA Sport s. r. o., IČO 06710531
III) AURA PHASE1 s. r. o., IČO 06710549
IV) AURA PROJECT s. r. o., IČO 06710573

Shodu s prvopisem potvrzuje: Barbora Musilová

V) AURA VILLAS s. r. o., IČO 06710557
VI) Manghi Czech Republic s. r. o., IČO 27088766

všechny sídlem Pařížská 68/9, 110 00 Praha 1
všechny zastoupeny advokátem JUDr. Janem Marečkem
sídlem Na Švihance 1476/1, 120 00 Praha 2

VII) Statenice Property Development, a. s., IČO 27123065
sídlem Vladislavova 1390/17, 110 00 Praha 1
zastoupena advokátem JUDr. Tomášem Rybářem, PhD.
sídlem Purkyňova 2121/3, 110 00 Praha 1

VIII) Jarmila Horáková
bytem Bruslařská 1185/16, 102 00 Praha 10 – Hostivař

IX) Ing. Jan Kopinec
bytem U Potoka 186, 252 62 Statenice

X) Jan Kalista
bytem Bulharská 24, 101 00 Praha 10

XI) Ladislav Mojžíš,
bytem Evropská 129, 162 00 Praha 6

XII) Iva Páralová
bytem Novodvorská 1091/114, 142 00 Praha 4

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – Územního plánu Statenice vyhlášeného usnesením zastupitelstva odpůrkyně ze dne 6. 6. 2018, č. 410/6.6/18,

t a k t o:

I. Návrh se zamítá.

II. Navrhovatelé jsou povinni zaplatit odpůrkyni do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení rovným dílem částku 12 342 Kč, a to k rukám jejího zástupce, Mgr. Jiřího Hnáta.

III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Společným návrhem podle části třetí, hlavy druhé, dílu sedmého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odeslaným dne 21. 6. 2019, se navrhovatelé domáhají zrušení opatření obecné povahy – Územního plánu Statenice ze dne 6. 6. 2018, č. 410/6.6/18 (dále jen „napadený územní plán“), jako celku.

2. Navrhovatel a) konstatuje, že je spoluvlastníkem nemovitostí zapsaných pro k. ú. Statenice na LV č. 749 a členem zastupitelstva odpůrkyně, který hlasoval proti přijetí napadeného územního plánu a který vznášel připomínky proti dopravnímu řešení komunikace II/420, koncepci zásobování obce pitnou vodou, zakreslení ochranného hlukového pásma a dalším otázkám, které se dotýkají vlastnického práva k jeho nemovitostem. Navrhovatel b) uvádí, že je mj. výlučným vlastníkem pozemku p. č. 13/16 v k. ú. Statenice, který byl v původním územním plánu určen k zastavění rodinnými domy, napadený územní plán jej však zahrnul i přes jeho připomínky mezi plochy zeleně soukromé a vyhrazené (ZS) znemožňující výstavbu rodinného domu. Navrhovatelka c) poukazuje na to, že je mj. vlastníkem pozemků p. č. 154/1 a 140/17 v k. ú. Statenice. Na první z těchto pozemků napadený územní plán umisťuje i přes její námitky regionální biokoridor územního systému ekologické stability (dále jen „ÚSES“), na druhý z nich pak lokální biocentrum. Navrhovatel d) svou aktivní legitimaci dovozuje odkazem na to, že v obci Statenice

bydlí, vznášel proti napadenému územnímu plánu námitky a vlastní zde nemovitosti zapsané pro k. ú. Statenice na LV č. 1285. Navrhovatel e) také uplatnil námitky proti napadenému územnímu plánu a vlastní a spoluvlastní nemovitosti zapsané pro k. ú. Statenice na LV č. 959 a LV č. 783. Navrhovatelka f) poukazuje na to, že nabyla do svého vlastnictví pozemek p. č. 322/1 v k. ú. Statenice v dobré víře, že bude využitelný k výstavbě rodinných domů, k čemuž se odpůrkyně dne 12. 6. 2006 písemně zavázala. V napadeném územním plánu však byla na uvedeném pozemku vymezena územní rezerva R04 pro čistírnu odpadních vod (dále jen „ČOV"), čímž poklesla hodnota pozemku na pouhou desetinu a došlo k zásadnímu nepřiměřenému omezení vlastnického práva navrhovatelky, a to navíc za situace, kdy výstavbu ČOV odpůrkyně již sjednala na pozemcích jiného investora. Navrhovatel g) uvádí, že je spolkem, jehož hlavním předmětem činnosti je ochrana přírody a krajiny a ochrana životního prostředí, který v řízení o přijetí napadeného územního plánu uplatnil připomínky. Konečně navrhovatel h) odvozuje svou aktivní legitimaci od vlastnického práva k nemovitostem zapsaným v k. ú. Statenice na LV č. 418. Všichni navrhovatelé [vyjma navrhovatelů f) a g)] shodně namítají, že realizací výstavby obytných domů bez předchozího vyřešení nárůstu dopravy z nové výstavby, zásobování obce pitnou vodou, zajištění dostatečné kapacity ČOV a vybudování občanské infrastruktury bude podstatně zhoršena pohoda jejich bydlení a sníží se hodnota jejich nemovitostí.

3. Prvním z návrhových bodů navrhovatelé namítají nepřezkoumatelnost stanoviska Krajského úřadu Středočeského kraje (dále jen „krajský úřad") ze dne 26. 8. 2013, č. j. 116965/2013/KUSK, podle nějž vydání napadeného územního plánu nevyžadovalo vyhodnocení vlivů koncepce na životní prostředí (dále jen „stanovisko SEA"). Již ze zadání napadeného územního plánu podle navrhovatelů jednoznačně plynulo, že územní plán bude řešit otázky odpovídající kritériím zmíněným v odst. 1 písm. d), e) a f) a v odst. 2 písm. f) bodě iv přílohy č. 8 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění zákona č. 350/2012 Sb. (dále jen „zákon o posuzování vlivů"), konkrétně že bude vymezovat nové rozvojové plochy mimo zastavěné území obce na vysoce kvalitní zemědělské půdě, novou koncepci dopravní a technické infrastruktury i novou koncepci uspořádání krajiny. Pokud stanovisko SEA pouze stručně konstatovalo, že *„není požadováno vymezení nových rozvojových ploch, u kterých by se předpokládaly významné střety v území z hlediska ochrany životního prostředí a veřejného zdraví obyvatel"*, a proto není SEA vyžadována, je toto odůvodnění podle navrhovatelů nedostatečné a nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť se ani v hrubých obrysech nevypořádává s charakteristikami koncepce uvedenými v příloze č. 8 zákona o posuzování vlivů. V této souvislosti navrhovatelé odkazují na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS") ze dne 16. 12. 2010, č. j. 1 Ao 6/2010-130, který z tohoto důvodu již dříve zrušil změnu č. 2 předchozího územního plánu odpůrkyně.

4. Dále mají navrhovatelé za to, že napadeným územním plánem byla v rozporu s ustanovením § 67 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění zákona č. 225/2017 Sb. (dále jen „vodní zákon") vymezena plocha Z10 pro novou ČOV v aktivní zóně záplavového území Únětického potoka, třebaže nejde o stavbu, která upravuje vodní tok, nebo o stavbu technické infrastruktury, jejíž výstavba by byla v aktivní záplavové zóně nezbytná. Toto umístění je podle navrhovatelů též v rozporu se zadáním územního plánu, které v části II písm. a) bodě 2 požaduje, aby další rozvoj obce byl situován mimo záplavové území Q_{100}, a i v dalších pasážích připouští vymezení zastavitelných ploch v záplavových územích jen ve zcela výjimečných případech. Napadený územní plán nevysvětluje, proč by se mělo jednat o tento zcela výjimečný případ, a navíc zanedbává i nevhodnost takového umístění z inženýrsko geologického hlediska, neboť v daném místě se nacházejí fluviální sedimenty, které jsou pro výstavbu podmíněně vhodné či nevhodné. Z důvodů výše již zmíněných je nesprávně umístěna i územní rezerva R04 pro rozšíření ČOV, čímž došlo k neproporcionálnímu zásahu do vlastnického práva navrhovatelky f) k jejímu pozemku. Navrhovatelé dále namítají, že výpočet

nárůstu počtu obyvatel, jenž byl v textové části napadeného územního plánu odhadnut na 5 800, je přizpůsoben nejvyšší přípustné kapacitě ČOV, která činí 6 000 obyvatel, ve skutečnosti však tento nárůst, přihlédne-li se k výpočtu použitému ve změně č. 1 původního územního plánu, vychází na 8 076 obyvatel, jak navrhovatelé podrobně rozepisují v příloze návrhu. Pro takový počet obyvatel však napadený územní plán nenavrhuje dostačující technickou, dopravní ani občanskou vybavenost. Pro novou zástavbu tak nebude zajištěna kapacita pro čištění odpadních vod, na čemž nic nemění ani podmínka, že v plochách Z02, Z03a a Z03b musí kolaudačnímu souhlasu či oznámení o záměru započít užívání stavby předcházet zajištění dostatečné kapacity pro čištění odpadních vod. Tato podmínka je totiž z důvodu nemožnosti umístění nové ČOV v obci fakticky nesplnitelná a je přitom vyžadována až po realizaci výstavby, takže ohrozí vlastníky nových domů, kteří postavené domy nebudou moci využívat. V důsledku toho je napadený územní plán v rozporu s § 50 odst. 1 (rozpor se zadáním) a s § 18 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 193/2017 Sb. (dále jen „stavební zákon“; viz čl. II bod 3 zákona č. 225/2017 Sb.), neboť nevytváří předpoklady pro udržitelný rozvoj území a soudržnost společenství obce.

5. Další návrhový bod zpochybňuje přijatou koncepci zásobování území pitnou vodou. Z odůvodnění vypořádání připomínky navrhovatele g) podle navrhovatelů vyplývá, že obec nemá zajištěnou dodávku pitné vody, a přesto plánuje mohutnou výstavbu, což bude mít negativní dopady na všechny stávající obyvatele, např. v podobě výpadků dodávky, zejména když již v současné době je dodávka pitné vody problematická, jak dokládají dvě předkládaná oznámení odpůrkyně. Přijatá koncepce odporuje podle navrhovatelů i zadání napadeného územního plánu, neboť podle něj měla koncepce pokrývat současnou i předpokládanou potřebu pitné vody pro navrhovaný rozvoj obce. I v tomto směru tedy považují napadený územní plán za rozporný s § 50 odst. 1 a s § 18 stavebního zákona.

6. Nedostatečná je podle navrhovatelů i dopravní koncepce, zejména pokud jde o přeložku vytížené komunikace II/240, která přímo prochází místní částí Černý Vůl, a předpokládaný násobný nárůst dopravy v souvislosti s novou výstavbou v obci. Navrhovatelé upozorňují na tabulku č. 19 v Programu zlepšování kvality ovzduší Zóny Střední Čechy vydaném Ministerstvem životního prostředí dne 26. 5. 2016 pod č. j. 35848/ENV/16, podle níž v území již dochází k překračování imisních limitů benzo(a)pyrenu a pevných částic PM_{10}, a na Zásady územního rozvoje Středočeského kraje (dále jen „ZÚR“), které přeložku komunikace II/240 závazně vymezují jako koridor nadmístního významu mimo území odpůrkyně (aktuálně jsou posuzovány vlivy tohoto záměru na životní prostředí). Úkolem odpůrkyně bylo vymezit trasy místních komunikací a jejich napojení na přeložku silnice II/240 vymezenou v ZÚR, napadený územní plán však žádné návrhy místních komunikací, které by odváděly dopravu k nové trase silnice II/240, neupravuje. Komunikaci III/0079 vedoucí na západ směrem k návrhu přeložky nijak neřeší a uvádí jen, že průchod silnic obcí bude optimalizován dle podrobnějších, blíže nespecifikovaných projektů. Napadený územní plán naopak obsahuje návrh alternativní trasy obchvatu obce formou územních rezerv R02 a R03, s níž ZÚR vůbec nepočítají a jež z naprosté většiny vede na území jiných obcí, takže se jedná o trasu nerealizovatelnou. To je přitom v rozporu se zadáním napadeného územního plánu, podle nějž lze v územním plánu řešit pouze problémy, které v jeho měřítku je možné řešit. Krajský úřad ve stanovisku ze dne 5. 11. 2014, č. j. 154344/2014/KUSK, v této souvislosti uvedl, že se k územním rezervám z hlediska nadmístního významu nebude vyjadřovat, z čehož též vyplývá, že územní rezervy nepředstavují dopravní koncepci, která by mohla vyřešit nevyhovující dopravní situaci v obci. Napadený územní plán tím, že řeší nadmístní záležitosti neuvedené v ZÚR, a naopak neupravuje napojení na přeložku vymezenou v ZÚR, je podle navrhovatelů v rozporu s § 43 odst. 1 a 3 a § 18 stavebního zákona.

7. Dalším nedostatkem napadeného územního plánu je podle navrhovatelů to, že jeho textová a grafická část vymezující ochranná pásma Letiště Václava Havla není souladná. Výkres G2 zakresluje i ta ochranná pásma letiště, které textová část nezmiňuje a jejichž vymezení nežádala

ani stanoviska dotčených orgánů. Navíc ochranné ornitologické pásmo je územním plánem vymezováno v širším rozsahu, než jak bylo vymezeno přílohou veřejné vyhlášky Úřadu pro civilní letectví ze dne 7. 6. 2019, č. j. 6235-19-701. Tím je bez legitimního důvodu omezován jak rozvoj obce, tak i vlastnická práva navrhovatelů a dalších vlastníků nemovitostí v obci.

8. Napadený územní plán podle navrhovatelů porušuje vedle § 18 stavebního zákona též § 4 zákona č. 334/1992 Sb, o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění zákona č. 41/2015 Sb. (dále jen „zákon o ZPF"), jelikož dochází k masivnímu záboru zemědělské půdy, a to včetně I. a II. třídy ochrany, aniž by to bylo odůvodněno požadavky dle § 4 zákona o ZPF. Rozsáhlá výstavba ve volné krajině na zemědělské půdě nejvyšší kvality (zejména plochy Z02, Z22 a Z18) byla umístěna i přes nesouhlasné stanovisko krajského úřadu ze dne 5. 11. 2014, č. j. 154344/2014/KUSK. Zábor ZPF uvedený v napadeném územním plánu navíc podle navrhovatelů neobsahuje všechny plochy zemědělské půdy určené k zástavbě. V jeho odůvodnění se totiž uvádí, že celkový zábor činí 114,7 ha, přičemž 95 % ploch (tj. 109 ha) bylo převzato ze změny č. 1 původního územního plánu. Dle změny č. 1 však mělo dojít k záboru 158,13 ha.

9. Podle navrhovatelů nemůže obstát ani vymezení plochy Z01 pro výstavbu mateřské školy v údolní nivě Únětického potoka, neboť je v rozporu s požadavkem zadání napadeného územního plánu na zachování dosud nezastavěných pozemků v nivě Únětického potoka jako nezastavitelných. Ostatně změnu č. 3 původního územního plánu vymezující plochu pro výstavbu mateřské školy zrušil Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 18. 3. 2014, č. j. 50 A 2/2014-52. Tato plocha je tak podle navrhovatelů vymezena v rozporu s § 50 odst. 1 a s § 18 stavebního zákona.

10. Stejná ustanovení porušuje podle navrhovatelů i vymezení plochy Z13b pro výstavbu základní školy na pozemku soukromého investora. Samotná odpůrkyně ve vypořádání námitek navrhovatele d) připustila, že výstavba základní školy je v daném místě fakticky nerealizovatelná. Napadený územní plán tak nesplňuje požadavky svého zadání, které podmiňuje další výstavbu v obci rovněž výstavbou občanské vybavenosti, jejíž součástí je též základní škola.

11. V závěru pak navrhovatelé namítají, že jejich námitky proti napadenému územnímu plánu nebyly řádně vypořádány. Bylo na ně sice reagováno, avšak s ohledem na předchozí argumentaci je zřejmé, že toto vypořádání spočívá na řadě chybných či zavádějících údajů a věcných a právních úvah. Není-li vypořádání námitek věcně a právně správné, nemůže se jednat o vypořádání řádné. Naopak je tím popřen smysl a účel vlastnických námitek podle stavebního zákona ve spojení s § 172 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád") a současně takto nemůže dojít k naplnění požadavků § 18 odst. 2 a 3 stavebního zákona na dosažení udržitelného souladu veřejných a soukromých zájmů v řešeném území a na koordinaci veřejných a soukromých zájmů v území proporcionální právní regulací.

12. Odpůrkyně ve vyjádření k návrhu uvedla, že považuje návrh za nedůvodný a navrhuje jeho zamítnutí a přiznání náhrady nákladů řízení. Podotýká, že s ohledem na obměnu zastupitelů a zvolení nového vedení obce po volbách v říjnu 2018 je pro ni obtížné se vyjádřit k napadenému územnímu plánu, který byl schvalován jiným vedením, vyjádřila však přesvědčení, že byl přijat se všemi náležitostmi a odpovídá požadavkům právních předpisů i zadání územního plánu. K vyjádření přiložila též vyjádření projektantky napadeného územního plánu, Ing. arch. Vlasty Poláčkové, na jehož odůvodnění odkázala. Později pak odpůrkyně ještě předložila i vyjádření pořizovatelky napadeného územního plánu Ing. arch. Zdeňky Táborské k návrhu, které navrhla provést k důkazu. S ohledem na povahu tohoto vyjádření, které nemá sloužit jako pramen ke zjištění skutečností nastalých v době pořizování napadeného územního plánu, nýbrž jen jako argumentační podpora stanoviska odpůrkyně, jej však soud považuje za součást argumentace odpůrkyně. Proto jej zaslal ostatním účastníkům řízení a dále s ním nakládá, jako s doplněním vyjádření odpůrkyně k podanému návrhu.

13. Pořizovatelka na úvod zrekapitulovala, že v procesu pořizování napadeného územního plánu navrhovatelé b), c), e), f) a h) neuplatnili žádné námitky či připomínky vztahující se k návrhovým bodům, navrhovatelé a), d) a g) pak uplatnili námitky, resp. připomínky, ty se však netýkaly namítaných vad stanoviska SEA, ČOV, záboru ZPF a vymezení ploch pro mateřskou a základní školu; navrhovatel d) pak neuplatnil ani námitku či připomínku týkající se ochranných pásem letiště. V návaznosti na to pak pořizovatelka připomněla judikaturu NSS, podle níž soud nemůže hodnotit proporcionalitu řešení v územním plánu, jestliže navrhovatelé v procesu jeho přijetí neuplatnili odpovídající námitky, k nimž by se mohl odpůrce vyjádřit.

14. Ve vztahu k namítané nepřezkoumatelnosti stanoviska SEA odpůrkyně pouze odcitovala důvody tohoto stanoviska, projektantka ji ponechala bez vyjádření a pořizovatelka s námitkou vyslovila nesouhlas s tím, že ze zadání vyplývající požadavky na zpracování jednotlivých koncepcí územního plánu samy o sobě nezakládají důvod pro zpracování SEA. Ostatně krajský úřad měl možnost i v dalším procesu pořizování napadeného územního plánu uplatnit požadavek na zpracování SEA, to však neučinil. Z obsahu napadeného územního plánu je přitom podle ní zřejmé, že dopad navrhovaného řešení na životní prostředí a na udržitelný rozvoj území byl v průběhu jeho zpracování důkladně prověřován.

15. Pokud jde o vymezení ploch pro ČOV, projektantka zdůraznila, že napadený územní plán u plochy Z10 stanoví podmínku, že stavební části ČOV musí být umístěny mimo aktivní zónu záplavového území, a poukázala na to, že z plochy Z10 o rozloze 4 540 m^2 se v aktivní zóně nachází jen cca 1 385 m^2. Bylo postupováno velmi důsledně v souladu s požadavky zadání a dotčených orgánů, takže záplavové území je v napadeném územním plánu respektováno a kromě odůvodněné výjimky v případě ČOV v něm nejsou umísťovány plochy pro novou zástavbu. Je třeba rozlišovat mezi výstavbou např. pro bydlení a výstavbou nezbytné technické infrastruktury, s níž v takové situaci počítá i Politika územního rozvoje ČR (dále jen „PÚR“) v čl. 26. Umisťování ČOV v nivách vodních toků, kde se vyskytují fluviální sedimenty, není nijak výjimečné a je technicky řešitelné. Lokalita pro umístění ČOV je optimální i z hlediska urbanistického řešení, neboť je zde zajištěn přístup k pozemku a budou zde jen relativně malé vlivy na obytnou zástavbu. Také plocha územní rezervy R04 pro rozšíření ČOV je odůvodněnou výjimkou umístění v území nivy potoka, na rozdíl od dříve zde vymezené plochy pro obytnou výstavbu v rodinných domech, jež by v nivě jakožto významném krajinném prvku ze zákona umístěna být nemohla. S ohledem na nemožnost vymezení plochy pro bydlení vymezení plochy R04 nemůže porušovat zásadu proporcionality. Pokud jde o argumentaci vztahující se k odhadu počtu obyvatel, projektantka připomíná, že již při zahájení prací na napadeném územním plánu byla specialistou zpracována podrobná demografická analýza, z níž (ve spojení s vyhodnocením potenciálu pro výstavbu) vychází odborný odhad vývoje počtu obyvatel v řešeném území. Tomuto odbornému odhadu byla věnována mimořádná pozornost, a proto údaje uváděné navrhovateli pokládá projektantka za nesprávně stanovené. Tyto podklady byly využity i při projektové přípravě výstavby ČOV v lokalitě Z10, v rámci níž specializovaní projektanti potvrdili, že plocha umožňuje vybudování potřebně kapacitní ČOV. Ve skutečnosti tedy byla vymezena vhodná plocha na základě odborného odhadu potřeby čištění, a nikoliv obráceně. Navíc vymezená územní rezerva navazující na plochu Z10 umožní další navýšení kapacity nad uvažovaných 6 000 ekvivalentních obyvatel (dále jen „EO“), pokud by se v budoucnu taková potřeba prokázala. Správně je stanoveno i pořadí změn v území, neboť stanovená podmínka u významných ploch (Z02, Z03a, Z03b, Z13a, Z13b, Z14 a Z21) umožní, aby podmíněné stavby pro bydlení a občanskou vybavenost mohly být zahájeny ještě před dokončením staveb, které je podmiňují, zároveň však zajistí, aby v době jejich uvádění do užívání byly již podmiňující stavby fakticky dokončeny. Napadený územní plán je tak podle projektantky vydán v souladu s cíli a úkoly územního plánování a propracovaným návrhem veřejné infrastruktury vytváří předpoklady pro udržitelný rozvoj území a soudržnost společenství obyvatel. Také pořizovatelka se s vyjádřením projektantky ztotožnila a dodala, že vymezení plochy Z10 a územní rezervy pro

ČOV a její rozšíření zcela vycházelo z požadavků zadání schváleného zastupitelstvem odpůrkyně, bylo v odůvodnění napadeného územního plánu podrobně vysvětleno, a to včetně jeho souladu se stavebními předpisy i vodním zákonem, což dokládají kladná stanoviska dotčených orgánů, a souladu s PÚR a ZÚR. Řešení je plně v souladu s § 43 stavebního zákona i cíli a úkoly územního plánování, přičemž navrhovatel f) proti němu neuplatnil žádné námitky. Návrh územního plánu přitom nemá být se zadáním identický, ale má z něj vycházet, což napadený územní plán plní.

16. Koncepce nakládání s pitnou vodou podle odpůrkyně navrhuje [v souladu s tím, co bylo uvedeno při vypořádání námitky navrhovatele g)] vybudování vodojemů v lokalitách Boušovský, Jabloňový sad a pod Chotolem. Pro stávající zástavbu je využíván vodojem svazku obcí Velké Přílepy, Statenice a Úholičky, ale obec Velké Přílepy jako vlastník vodojemu se jej nyní rozhodla využívat jen pro své potřeby, což vyvolává potřebu vybudování čtvrtého, napadeným územním plánem nepředpokládaného vodojemu ve spolupráci s obcí Úholičky. Odpůrkyně však uvádí, že tento záměr obce Velké Přílepy byl znám již v době pořizování územního plánu. V době sucha nemají části obce na kopcích, např. ulice Na Račanech a Slunná, dostatečný tlak a voda zde neteče. Proto odpůrkyně aktuálně řeší zadání odborné studie zásobování vodou. K tomu dodává projektantka, že celková koncepce je tvořena ve spolupráci se sousedními obcemi v rámci dobrovolného svazku obcí Přivaděč VPSÚ a se správci a majiteli technických zařízení a sestává zejména z výstavby nového přivaděče do vodojemu Velké Přílepy, výstavby vlastního vodojemu a zvýšení nátoku a akumulace pitné vody v obcích Statenice, Velké Přílepy a Úholičky. Do výrokové části napadeného územního plánu jsou z této koncepce promítnuty jen ty návrhy, které lze realizovat na území obce Statenice. Návrh veřejné infrastruktury byl přitom zpracován na základě odborného odhadu vývoje počtu obyvatel. Projektantka tak odmítá, že by nebylo splněno zadání nebo naplněny cíle územního plánování. V kapitole 3.e.4.2.4 a ve výkresu O5 byla navržena reálná koncepce zásobování obce pitnou vodou, její naplnění je však otázkou další práce vedení obce ve spolupráci se zainteresovanými subjekty. Pořizovatelka dodává, že koncepce vycházela z požadavků zadání a je vytvořena na základě předpokládaných potřeb navrženého rozvoje území a podrobného prověření možností zajištění kapacity pitné vody podle podmínek v území. Soulad řešení s právními předpisy a cíli a úkoly územního plánování je doložen i kladnými stanovisky dotčených orgánů a podrobným odůvodněním.

17. Také námitky navrhovatelů g) a h) proti dopravní koncepci byly podle odpůrkyně v napadeném územním plánu vypořádány. Aktuální dopravní infrastruktura je velmi problematická, obec se totiž nachází v údolí Únětického potoka, vozovky jsou úzké s hustým provozem a nedostatkem chodníků. Proto odpůrkyně zadala zpracování dopravní studie, která by se dopravou v obci měla zabývat. Projektantka konstatuje, že napadený územní plán je v souladu s nadřazenou územně plánovací dokumentací, počítá s realizací nové trasy silnice II/240 a reaguje i na všechny požadavky zadání. Pokud jde o silnici III/0079, územní plán počítá v souladu se zadáním se zlepšením parametrů této silnice v její stávající trase v rámci navrženého koridoru VD24 doplněného koridory VD10 a VD18 pro souběžné stezky pro pěší. Protože se křižovatka pro sjezd z nové trasy silnice II/240 uvažuje mezi Lichocevsí a Velkými Přílepy, a nikoliv na křížení se silnicí III/0079, bude se do Statenic jezdit přes Lichoceves a dále po stávající silnici III/0079. Návrh nových místních komunikací pro připojení Statenic na novou trasu silnice II/240 je tak bezpředmětný. Součástí dopravní koncepce jsou však nová významná místní propojení mezi stávající trasou II/240 a III/0079 přes nové zastavitelné plochy Z02, Z03a a Z03b v lokalitě Boušovský a mezi stávající trasou II/240 a III/2405 přes nové zastavitelné plochy Z13a a Z13b v lokalitě Jabloňový sad, která mají mít parametry umožňující provoz autobusové linky a jejich realizace je podmínkou pro výstavbu v uvedených plochách. Dále projektantka souhlasí s tím, že i když nová trasa silnice II/240 část dopravní zátěže z území dále od Prahy dovede na dálnici D7, obyvatelé Statenic a blízkých obcí jedoucí do Prahy budou nadále užívat současnou trasu procházející centrem obcí Velké Přílepy a Statenice. Proto i ve spolupráci s dopravním

specialistou hledala řešení obtížného průjezdu silnice II. třídy centrem Statenic. Vysoký most nad centrem obce navržený změnou č. 2 původního územního plánu by byl velmi drahý a těžce by poznamenal urbanistický ráz obce, proto byl jako řešení vyloučen a projektanti se soustředili na zlepšení parametrů stávající trasy (koridor VD22) a vyhledání objízdné trasy mimo zastavěné území obcí s překonáním Únětického potoka nižším mostem, přičemž je navržen i koridor stezky VD04 pro překonání bariéry stávající silnice pěšími a cyklisty. Pokud jde o alternativní trasu obchvatu obce vymezenou územními rezervami R02 a R03, vyhledáním této objízdné trasy mimo zastavěné území obcí byl splněn úkol ZÚR (přenesený i do zadání napadeného územního plánu) vymezit přeložky silnic nesledovaných v ZÚR pro potřeby zlepšení vazeb osídlení na nadřazenou silniční síť a řešení je podrobně v napadeném územním plánu odůvodněno. Tento záměr ve svém celku řeší problematiku širšího území několika obcí a představuje nabídku dobrého řešení v podobě poslední možnosti průchodu silnice dosud nezastavěným územím, přičemž bude jen na dotčených obcích, jak s touto nabídkou naloží. Projektantka zdůrazňuje, že dopravní koncepci byla v napadeném územním plánu věnována mimořádná pozornost, je zde řešeno propojení silnic novými místními komunikacemi i pěší doprava včetně řešení množství dílčích dopravních závad, obsažen je i podnět pro velkorysejší řešení objízdné trasy k průjezdu obcí, ideální řešení však v současné době již neexistuje. Příslušná řešení jsou přirozeně jen v podrobnosti, kterou umožňuje územní plán. Pořizovatelka i zde dodává, že koncepce vycházela z požadavků zadání a je vytvořena na základě podrobného prověření možností a podmínek v území v podrobnostech odpovídajících územnímu plánu. Soulad řešení s právními předpisy a cíli a úkoly územního plánování je doložen i kladnými stanovisky dotčených orgánů a podrobným odůvodněním.

18. Ve vztahu k vymezení ochranných pásem Letiště Václava Havla odpůrkyně odkázala na vypořádání námitky navrhovatele g). Projektantka s odkazem na kapitolu 3.e.4.1 odůvodnění napadeného územního plánu konstatovala, že byla povinna v roce 2016 předané podklady v podobě územně analytických podkladů obce s rozšířenou působností (Černošice) a územně analytických podkladů Středočeského kraje do územního plánu zapracovat. Ochranná pásma zobrazená ve schématu G2 jsou zmíněna i v odůvodnění napadeného územního plánu, nedochází tedy k vnitřnímu rozporu. Samotné s tím spojené omezení vlastnických práv vyplývá ze speciálních předpisů, pro rozvoj obce přitom toto omezení není významné, přesto je však třeba tyto limity v územním plánu evidovat. Pořizovatelka dodává, že tvrzení navrhovatelů se vztahují jen k odůvodnění územního plánu, a nikoliv k jeho výrokové části, navíc jsou zavádějící a nepravdivá. Při zákresu ochranných pásem se vychází z jejich vymezení podle zvláštních právních předpisů, proto je vyloučena jakákoliv libovůle a nepřichází zde do úvahy jakékoliv prověřování proporcionality s nimi spojených omezení, neboť tato omezení jsou v území platná bez ohledu na územní plán. Zároveň územní plán nemůže obsahovat limity stanovené až v době po jeho vydání. Jediným dotčeným orgánem z hlediska letecké dopravy je Ministerstvo dopravy, které při projednání návrhu požadovalo respektovat ochranná pásma, což bylo napadeným územním plánem splněno. K připomínkám navrhovatelů a) a g), jež se nicméně nedovolávaly dotčení vlastnických práv, se již tento dotčený orgán nevyjádřil.

19. Pokud jde o namítaný zábor ZPF, zde podle odpůrkyně napadený územní plán vychází ze zadání požadujícího zachování veškeré plánované výstavby a v podrobnostech odkazuje na jeho odůvodnění. Projektantka k tomu vyjadřuje své přesvědčení, že je napadený územní plán zpracován v souladu ustanovením § 4 odst. 4 zákona o ZPF, neboť převzal 95 % ploch z dosavadního územního plánu, na nichž byla ve velké míře vydána platná územní rozhodnutí. V reakci na namítané stanovisko krajského úřadu ze dne 5. 11. 2014 došlo k úpravě napadeného územního plánu tak, že došlo k vyřazení plochy Z22 ze zastavitelných ploch a ponechány zůstaly plochy Z02 a Z18, neboť na ně již byla vydána územní rozhodnutí, v prvním případě byl Ministerstvem životního prostředí vydán i souhlas s odnětím půdy ze ZPF. S takto upraveným zněním územního plánu krajský úřad vyslovil stanoviskem ze dne 31. 8. 2015, č. j. 118964/82015/KUSK, souhlas a umožnil jeho další projednání. Tvrzení navrhovatelů

o rozporu napadeného územního plánu se stanoviskem dotčeného orgánu na úseku ochrany ZPF je tak nepravdivé. Zcela neopodstatněná je i výtka zpochybňující výpočet záborů ZPF. V souladu s metodikou pro vyhodnocení záborů půdního fondu obsahuje odůvodnění napadeného územního plánu 10 stran tabulek, které plochy záborů podrobně analyzují. Podle projektantky je vyloučeno, že by některá zastavitelná plocha nebyla součástí této analýzy. Napadený územní plán se soustředil na ochranu půdy a krajiny v rozsahu platných stavebních a územních rozhodnutí a pro části krajiny, kde tato rozhodnutí nejsou vydána, stanoví celou řadu regulativů, které přispějí k začlenění nové výstavby do krajiny tak, aby nedošlo k narušení krajinného rázu. Regulovány jsou výškové hladiny zástavby, výstavba větrných a fotovoltaických elektráren i nežádoucí druhy staveb. V plochách Z02 a Z03b je požadováno v územní studii doložit navržené prostorové uspořádání zpracováním dvou zákresů do fotografií z vybraných stanovišť. Napadený územní plán respektuje i významné krajinné prvky v území, zejména nivu Únětického potoka, s výjimkou plochy ČOV, kde nad zájmem ochrany přírodních ploch převážil zájem na vyřešení nevyhovujícího stavu technické infrastruktury v území. Pořizovatelka v této souvislosti dodává, že veškeré předpokládané zábory jsou navrženy v rozsahu odsouhlaseném stanovisky krajského úřadu ke společnému projednání (ze dne 11. 8. 2014) a k veřejnému projednání (ze dne 17. 10. 2016). Všechny plochy jsou přitom převzaty z původního územního plánu s výjimkou ploch Z10, Z21 a Z23, u nichž byl v odůvodnění vysvětlen veřejný zájem na jejich odnětí.

20. Je-li dále zpochybňována plocha pro výstavbu mateřské školy, důvody jejího vymezení byly podle odpůrkyně vysvětleny ve vypořádání námitky paní Alice Bláhové, na něž odkazuje. Projektantka k tomu dodává, že důvodem zrušení změny č. 3 původního územního plánu zakotvující tento záměr rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 18. 3. 2014, č. j. 50 A 2/2014-52, nebyly výtky uváděné v nynějším návrhu na zrušení napadeného územního plánu, nýbrž právní stav původního územního plánu s přihlédnutím ke změně č. 1, který znemožňoval vydání změny č. 3. Pokud jde o plochu Z01 pro mateřskou školu, ta zahrnuje jak plochu pro občanské vybavení, tak plochy pro zeleň veřejnou a vyhrazenou. Samotná stavba mateřské školy může být umístěna jen v ploše občanského vybavení, která není v nivě Únětického potoka, ale na navazujícím svahu pod Statenickým zámkem u parku Parádnice. Není tak umisťována ani do záplavového území stoleté vody, ani v aktivní záplavové zóně, v nivě jsou situovány pouze plochy zeleně. Je tak dodrženo zadání, které údolní nivu požaduje chránit před novou zástavbou. Mateřská škola přitom má být právě tím záměrem, který vytváří předpoklady pro udržitelný rozvoj území a soudržnost společenství obyvatel. Lokalita byla vybrána jako nejlepší po analýze několika dalších možností, protože umožňuje zhodnocení zanedbaného území v centru obce vedle teras obnoveného parku Parádnice a jeho propojení novou pěší cestou (koridor VD11) vedoucí nivou potoka loukami dál směrem k hřišti. Architektonické řešení naznačené ve zpracované územní studii velmi citlivě začleňuje stavbu do historického prostředí a umožňuje využití objektu i pro akce navštěvované veřejností nebo pozdější transformaci objektu na jiné zařízení, bylo vyřešeno i dopravní napojení ve vazbě na dopravní studii centra obce a navrženo je též jímání a zasakování srážkových vod na pozemku v zájmu ochrany sousedních nemovitostí. Tento záměr tak má velký potenciál pro revitalizaci centra obce. S těmito argumenty se shoduje i pořizovatelka a konstatuje, že vymezení plochy pro mateřskou školu bylo jedním ze zásadních předpokladů pro naplnění sociálního pilíře udržitelného rozvoje a vytváří předpoklady pro soudržnost společenství obyvatel a uspokojování potřeb současné i budoucí generace ve smyslu požadavků § 18 odst. 1 stavebního zákona.

21. Plocha pro umístění základní školy je podle odpůrkyně odůvodněna ve vypořádání námitky vlastníka pozemků, osoby zúčastněné na řízení VII. Odpůrkyně však uznává, že reálnost výstavby v ploše Z13b s ohledem na přetrvávající nesouhlas vlastníka pozemku je sporná. Projektantka ale uvádí, že bude záležet na aktivitě obce, která by měla s vlastníkem jednat a současně ověřit aktuální možnost zainvestování výstavby školy z veřejných zdrojů nebo v rámci partnerství mezi veřejným a soukromým sektorem. Je sice pravdou, že na dané pozemky je vydáno územní rozhodnutí nepočítající s výstavbou školy, jedná se však o územní rozhodnutí staré,

neodpovídající současným potřebám trhu a lze předpokládat (jak již v minulosti vlastník i naznačil), že jej vlastník bude chtít změnit, takže se bude muset podrobit regulativům napadeného územního plánu. Obec nemá ve svém vlastnictví vhodnou plochu dostatečné velikosti pro umístění základní školy, proto byla plocha vymezena na pozemcích jiného vlastníka a zařazena mezi veřejně prospěšné stavby. Plocha je velmi vhodně umístěna při plánovaném propojení komunikací místního významu mezi silnicemi III/2405 a stávající II/240 v jižní části obce, což je výhodné vzhledem k dojíždění rodičů za prací do Prahy. Plocha je dostupná z center Statenic i Černého Vola a současně jsou navržena nová pěší propojení pro bezpečný přístup pěších ke škole. Rozloha plochy pro školu reflektuje odborný odhad za použití ukazatelů Ústavu územního rozvoje a při dodržení zásady minimalizace nároků při prosazování veřejně prospěšné stavby vymezuje dostatečnou plochu pro devítiletou základní školu se dvěma třídami v každém ročníku. Kapacity sousedních obcí Horoměřice a Velké Přílepy nejsou dostačující, přičemž existence základní školy na území obce vytváří podmínky pro dobré sociální vazby a zakotvení obyvatel v území, kde bydlí, a zpravidla představuje i centrum kultury a sportu v obci. Vedle konkrétní plochy pro základní školu jsou u několika dalších kategorií ploch s rozdílným využitím (plochy BI, BV a SM) nastaveny pružné regulativy, které umožňují výstavbu základní školy i na jiném místě, pokud by pro to vznikly nezbytné podmínky. Řešení dané problematiky v napadeném územním plánu tak podle projektantky vytváří předpoklady pro udržitelný rozvoj území a soudržnost společenství obyvatel. Pořizovatelka i zde považuje vymezení plochy pro základní školu za jeden ze zásadních předpokladů pro naplnění sociálního pilíře udržitelného rozvoje, přičemž nesouhlasí s tím, že by výstavba v této ploše byla z důvodu vlastnictví pozemků nerealizovatelná. Právě proto byla pro případ selhání snahy o dohodu s vlastníkem pozemků základní škola vymezena jako veřejně prospěšná stavba, pro niž má obec podle § 101 stavebního zákona k pozemkům předkupní právo. Napadený územní plán také na str. 94 a 112 precizně popisuje potřebnost této plochy i to, proč je právě toto umístění nejvýhodnější.

22. Konečně k tvrzení o nedostatečném vypořádání námitek a připomínek odpůrkyně i projektantka vyjadřují přesvědčení, že naopak byly vypořádány řádně a v tomto směru odkazují na citace tohoto odůvodnění. Pořizovatelka dodává, že navrhovatelé zcela abstraktně vytýkají nedostatečnost a věcnou a právní nesprávnost vypořádání námitek, aniž by specifikovali, jaké námitky mají na mysli a v čem konkrétně spatřují tvrzené vady. Zpravidla přitom ani k otázkám uplatněným v návrhu žádné námitky či připomínky nevznesli. Ve zbytku pak odkazuje na kapitoly 5 a 6 odůvodnění napadeného územního plánu, které jsou důkazem toho, že vypořádání všech námitek a připomínek byla věnována maximální pozornost.

23. Osoby zúčastněné na řízení I až VI shodně poukazují na to, že vlastní pozemky v obci Statenice a k těmto pozemkům mají vydána platná územní rozhodnutí na výstavbu infrastruktury, množství rodinných domů a plochy rekreace. V daném území napadený územní plán vymezuje odpovídající plochy a jeho zrušením by tak mohlo dojít ke zmaření jejich investičních záměrů, ať již jde o realizaci nové infrastruktury, golfového hřiště nebo obytné výstavby. Návrhové body považují osoby zúčastněné na řízení za nedůvodné. Pokud jde o stanovisko SEA, osoby zúčastněné na řízení poukazují na to, že k této otázce žádný z navrhovatelů v průběhu pořizování napadeného územního plánu neuplatnil žádnou námitku ani připomínku, proto nemohla být v odůvodnění napadeného územního plánu vysvětlena podrobně správnost procesního postupu.

24. Podle osob zúčastněných na řízení I až VI se vyhodnocení vlivů územního plánu na životní prostředí standardně provádí u každého územního plánu, neboť osnova odůvodnění územního plánu v příloze č. 7 vyhlášky č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, ve znění vyhlášky č. 458/2012 Sb. (dále jen „vyhláška o územním plánování“) zaručuje vyhodnocení jeho vlivu na všechny složky životního prostředí, tj. na všechny přírodní a civilizační hodnoty. Potřebu nadstandardního SEA stanoví krajský úřad ve stádiu zadání územního plánu (§ 47 odst. 3 stavebního zákona), přičemž může případně stanovit podrobnější požadavky na vyhodnocení

podle § 10i zákona o posuzování vlivů. V právních předpisech je přitom upraven pouze obsah pozitivního stanoviska SEA, o negativním stanovisku stavební zákon vůbec nehovoří. Dokonce lze předpokládat, že negativní stanovisko vůbec nemusí být vydáváno, protože pro jiné případy stanoví § 50 odst. 7 stavebního zákona, že může být územní plán vydán i bez stanoviska krajského úřadu. Stejně tak zákon o posuzování vlivů stanoví v § 10i požadavky na posouzení kritérií podle přílohy č. 8 tohoto zákona pouze pro pozitivní stanovisko SEA. To se ukazuje zejména v kontrastu s § 7 odst. 6 zákona o posuzování vlivů, který stanoví podrobné požadavky na negativní rozhodnutí ve zjišťovacím řízení, a to i odkazem na přílohu č. 2 tohoto zákona. Navíc je třeba rozlišovat obsahové požadavky na samotné SEA (ty jsou upraveny právě v příloze č. 8 zákona o posuzování vlivů) a požadavky na stanovisko SEA. Pouze v pozitivním stanovisku SEA má praktický význam eventuálně specifikovat podrobnější obsahové požadavky na SEA z hlediska kritérií v příloze č. 8 zákona o posuzování vlivů. V každém případě sporné stanovisko SEA obsahuje své odůvodnění, které vyjadřuje základní úvahu krajského úřadu a důvody, proč nebude napadený územní plán posuzován nadstandardním postupem z hlediska vlivů na životní prostředí. Toto stanovisko, jakožto součást koordinovaného stanoviska krajského úřadu, představuje jiný úkon podle části čtvrté správního řádu, na nějž se uplatňují ustanovení správního řádu výslovně vypočtená v jeho § 154, mezi nimiž § 68 odst. 3 upravující požadavky na odůvodnění rozhodnutí uveden není. Jestliže tedy zákon výslovně neupravuje požadavky na vydání negativního stanoviska SEA a neupravuje ani jeho obsah a obsah jeho odůvodnění, je pochybné, zda mohou navrhovatelé požadovat, aby jeho obsahem bylo vyhodnocení podle kritérií přílohy č. 8 zákona o posuzování vlivů. Takové dotváření zákona jeho výkladem považují osoby zúčastněné na řízení I až VI za nepřípustné s tím, že ani judikatura NSS hodnocení podle přílohy č. 8 zákona o posuzování vlivů nevyžaduje (zde odkazují na rozsudek NSS ze dne 12. 3. 2019, č. j. 4 As 406/2018-29). Krajský úřad proto podle nich při vydání negativního stanoviska SEA neporušil žádné zákonem stanovené mantinely. Napadený územní plán ve svých jednotlivých kapitolách pak důkladně vlivy na životní prostředí prověřil.

25. Ve vztahu k dalším návrhovým bodům osoby zúčastněné na řízení I až VI převzaly argumentaci projektantky napadeného územního plánu, k níž pouze dodaly, že ČOV představuje technickou infrastrukturu ve smyslu § 2 odst. 1 písm. k) bodu 2 stavebního zákona, že z hlediska zásobování pitnou vodou napadený územní plán navrhuje vedle nových vodojemů (z nichž vodojem v lokalitě Boušovský investičně zajišťují právě osoby zúčastněné) též doplnění vybraných vodovodních řadů a že z hlediska dopravní koncepce považují za významné i výhledové propojení nové objízdné trasy od křižovatky před Velkými Přílepy k budoucí křižovatce v severní části Statenic s navrženým pokračováním přes areál Boušovský k silnici III/0079, pro něž je vymezena územní rezerva. K ochranným pásmům letiště osoby zúčastněné na řízení I až VI dodaly, že ta nejsou vymezena napadeným územním plánem, nýbrž zvláštními právními předpisy, a k otázce záboru ZPF poukázaly na to, že převážná část zemědělské půdy odňaté pro výstavbu v lokalitě Boušovský má povahu trvalého travního porostu. Ve vztahu k ploše pro základní školu pak podotkly, že není vinou odpůrkyně, že platná legislativa neumožňuje na rozdíl od jiných států EU vyvlastnit pozemek pro tuto občanskou vybavenost, a odpůrkyni tak nezbylo, než použít předkupní právo a aktivně vést majetkoprávní jednání. Navrhovatelé podle nich zjevně nedomýšlejí důsledky svého návrhu, neboť zrušení některých prvků a systémů důležitých pro celou obec významně poškodí její další rozvoj a bude neadekvátní tvrzenému, avšak neprokázanému zkrácení práv navrhovatelů. Osoby zúčastněné na řízení I až VI tak apelují na zásady zdrženlivosti a proporcionality, jimiž by se soud měl při hodnocení zákonnosti napadeného územního plánu řídit a přistoupit k jeho zrušení teprve tehdy, došlo-li k porušení zákona v nezanedbatelné míře zpochybňující zákonnost posuzovaného opatření jako celku.

26. Osoba zúčastněná na řízení VII také poukázala na to, že je vlastníkem řady pozemků v obci Statenice a na některých z nich v současnosti připravuje realizaci různých stavebních záměrů, na jeden z nich jí bylo vydáno i platné územní rozhodnutí. Změnou využitelnosti pozemků

v důsledku zrušení napadeného územního plánu by tak mohla být ohrožena či ztížena plánovaná výstavba i výkon jejích vlastnických práv, zejména pak v případě snížení potenciálu rozvoje pozemků zakonzervováním nedostatečné kapacity ČOV. Realizace nové ČOV je totiž podmínkou pro připojení a výstavbu jejích stavebních záměrů. Ve věci samé se tato osoba zúčastněná na řízení plně shoduje se stanoviskem vyjádřeným projektantkou napadeného územního plánu a zdůrazňuje, že zabránění výstavbě nové ČOV by znemožnilo jakoukoliv další výstavbu v řešeném území, což by mělo dopad na řadu osob včetně jí samotné.

27. Osoby zúčastněné na řízení VIII až XII uváděly, že jsou vlastníky nemovitostí v obci Statenice a případné zrušení napadeného územního plánu by je připravilo o možnost připojit své stávající či plánované stavby k vodovodu, resp. ke kanalizaci, popř. nedovolí zajistit dostatečnost dodávek pitné vody v obci. Osoba zúčastněná na řízení X k tomu dodává, že členka stavebního výboru odpůrkyně je podle něj ve střetu zájmů, neboť je zároveň i předsedkyní navrhovatele g), u nějž by bylo naopak možné předpokládat, že se bude zasazovat o vybudování občanské vybavenosti v obci. Osoba zúčastněná na řízení IX jakožto bývalý starosta a profesí vodohospodář uvádí, že navrhovatelé, kteří neuplatnili své připomínky ani námitky, svou snahou o zrušení napadeného územního plánu poškodí nejen zájmy obce, ale i řady občanů, jimž územní plán zaručuje předpoklady pro možnost výstavby. Po zrušení napadeného územního plánu nebude možné postavit obecní ČOV, pozemky nebude možné připojit na veřejnou kanalizaci a stavebníci budou nuceni nákladně budovat jímky na vyvážení, což zvýší i náklady na provoz staveb a nebude to vyhovovat ani z hlediska veřejných zájmů. ČOV je stavbou nezbytné technické infrastruktury, kterou je možné umístit i v záplavovém území a kterou obec nezbytně pro svůj další rozvoj potřebuje, protože na ČOV Roztoky u Prahy má přidělenu jen omezenou kapacitu. Plocha je pro ČOV dostatečně velká a ze dvou třetin se nachází mimo aktivní zónu záplavového území. Z provedeného inženýrskogeologického průzkumu z listopadu 2017, který předkládá k důkazu, navíc vyplývá, že stavbu lze na daném pozemku umístit, i když zakládání usazovacích nádrží bude technicky komplikované. Také polemika navrhovatelů se stanovenou kapacitou budoucí ČOV a jimi předkládaný výpočet budoucího počtu obyvatel je podle osoby zúčastněné na řízení IX jen umělou konstrukcí neodpovídající realitě. Napadený územní plán podle ní vytváří předpoklady pro řešení palčivého problému veřejné infrastruktury v oblasti čištění odpadních vod. Návrhové body považuje za nedůvodné a navrhuje zamítnutí návrhu.

28. Navrhovatelé v replice obsáhle odkazy na konkrétní judikaturu NSS prokazují, že jsou k podání návrhu procesně legitimováni, a dále k věci samé uvádí, že v souladu s judikaturou NSS musí být ve stanovisku SEA vysvětleno, jak krajský úřad vyhodnotil kritéria uvedená v příloze č. 8 zákona o posuzování vlivů. Takové hodnocení stanovisko neobsahuje, ačkoliv ze zadání jasně vyplývalo, že napadený územní plán bude řešit celou řadu otázek zmiňovaných v příloze č. 8 zákona o posuzování vlivů. Obec se nachází v údolní nivě Únětického potoka, již realizovaná výstavba má zásadní vliv na změnu rozlivového území a dochází k podmáčení staveb. Komplexní posouzení vlivu dalšího rozvoje území na životní prostředí je tak zcela zásadní jak pro ochranu krajiny, tak samotných nemovitostí.

29. K vymezení ploch pro ČOV navrhovatelé zdůrazňují, že plocha Z10 je vymezena jako celek tak, že její převážná část se nachází v záplavovém území, z toho jedna třetina dokonce v aktivní záplavové zóně, a to přestože zadání připouští vymezení zastavitelných ploch v záplavovém území jen ve výjimečných a zvlášť odůvodněných případech. Přitom bylo odůvodňováno jen to, proč se plocha nachází v nivě Únětického potoka, není však jakkoliv zdůvodněno, proč je nezbytné plochu umístit do záplavového území. Pokud je uváděno, že v současnosti se v dotčené ploše nachází čerpací stanice odpadních vod, ta podle navrhovatelů zabírá jen 236 m^2 z celkové rozlohy plochy (4 540 m^2) a je mimo záplavové území. Většina plochy Z10 však přímo přiléhá k Únětickému potoku a lokálnímu biocentru Únětické rybníky, je v záplavovém území a navíc na soukromém pozemku, takže realizace ČOV závisí na vůli jiných subjektů než odpůrkyně. V ploše Z10 je navíc ještě vymezena územní rezerva R04 pro dopravní infrastrukturu, přičemž kolize

těchto dvou záměrů není nijak vysvětlena. Pokud jde pak o územní rezervu R04 pro rozšíření ČOV, navrhovatelé trvají na tom, že její vymezení namísto předchozí plochy pro obytnou zástavbu je neproporcionálním zásahem do vlastnického práva navrhovatele f). Přitom není pravdou, že by se vymezení kapacity ČOV zakládalo na podrobné demografické analýze, neboť analýza, kterou navrhovatelé získali od odpůrkyně cestou žádosti o informace (jde o str. 55 až 61 textové části Doplňujících průzkumů a rozborů pro územní plán z května 2013), obsahuje pouze popis vývoje obyvatel na území obce do roku 2011 (tedy historická data) a nijak neřeší budoucí nárůst počtu obyvatel v důsledku navrhované výstavby. Vycházela-li pořizovatelka, jak se v napadeném územním plánu uvádí, ze změny č. 1 původního územního plánu, nemohla dojít k počtu obyvatel 5 až 6 000. Změna č. 1 počítala se 3 obyvateli na bytovou jednotku, při 826 rodinných domech a navrhovaných 1 772 bytech vychází předpokládaný počet obyvatel na 7 794. A to ještě došlo oproti změně č. 1 ke změně funkčního využití části plochy Z03b, která v původních plochách pro výrobní služby, nerušící výrobu, sklady a řemeslnou výrobu a pro rekreaci a občanskou vybavenost umožnila převedením do smíšených obytných ploch výstavbu činžovních domů, a současně došlo k úpravě regulativu, který snížil minimální výměru pozemku pro umístění domu z 800 m^2 na 750 m^2 a zvýšil přípustnou podlažnost bytových domů.

30. Pokud jde o zásobování pitnou vodou, výstavba nových vodojemů nemůže podle navrhovatelů zajistit spolehlivou dodávku pitné vody, neboť dokud nebude vybudován nový vodovodní přivaděč, nebude zajištěn dostatečný tlak vody pro nové vodojemy a nebude možné zajistit dodávky vody pro plánovanou výstavbu. Vyjádření odpůrkyně a projektantky potvrzuje, že je v obci velmi neutěšená situace v oblasti dodávek vody a že již v době přijímání napadeného územního plánu bylo známo, že obec nebude moci využívat vodojem ve Velkých Přílepech, který přitom představuje jeden ze základních kamenů koncepce obsažené v napadeném územním plánu. Současně tato vyjádření připouští i potřebu nového přivaděče. Nelze tedy plánovat nové rozvojové plochy na území obce bez vybudování nového přivaděče, který nemůže být nahrazen ani zmiňovanou výstavbou vodovodních řadů, ani nouzovými dodávkami vody cisternami. Stejně tak nelze odkázat ani na řešení dodávek vody v budoucnu, neboť zadání územního plánu jasně stanovilo podmínku, že územní plán musí řešit zásobování obce pitnou vodou posílením stávajícího přivaděče nebo vybudováním přivaděče nového.

31. Pokud ve vztahu k dopravní koncepci projektantka odkazuje na koridor VD24 (koridor pro rekonstrukci průtahu stávající silnice III/0079 včetně okružní křižovatky pro připojení areálu Boušovský) jako na řešení napojení obce na obchvat silnice II/240, navrhovatelé namítají, že je vymezen jen jako veřejně prospěšná stavba, avšak žádným způsobem neřeší, jak konkrétně má dojít k napojení na obchvat a jak má dojít ke zlepšení dopravní situace v obci. Současné komunikace v obci byly dimenzovány pro cca 550 obyvatel a jsou zcela nevyhovující pro několikatisícový nárůst počtu obyvatel obce. Přitom strategické dokumenty, např. Komplexní posouzení alternativního návrhu silničního okruhu kolem Prahy zpracované v říjnu 2016 Fakultou dopravní ČVUT pro Ministerstvo dopravy, upozorňují na to, že i nadále se budou muset obce v regionu vypořádávat s dopravou z nové masivní bytové výstavby. V průběhu pořizování napadeného územního plánu navíc probíhala jednání s okolními obcemi o vybudování nového nájezdu na budoucí přeložku silnice II/240 ze směru od Statenic. Navrhovatelé dále popírají významnost místních propojení silnic přes rozvojové prostory Boušovský a Jabloňový sad. První z těchto propojení má být teprve prověřováno v budoucnu územními studiemi, takže nelze tvrdit, že by doprava v rozvojových plochách byla napadeným územním plánem reálně řešena. Pokud jde o alternativní navrženou trasu obchvatu, ta vede v naprosté většině územím jiných obcí, není vymezena v ZÚR a sousední obce s ní dle vyjádření odpůrkyně nesouhlasí, nehledě na to, že navíc porušuje požadavek zadání, že mají být upraveny pouze záměry řešitelné v měřítku územního plánu. Územní rezerva navíc koliduje i s plochou Z10 pro umístění ČOV a nachází se v záplavovém území a v nivě Únětického potoka, aniž by byl územním plánem jakkoliv řešen střet s těmito chráněnými hodnotami. Jde tak o nerealizovatelný záměr

a navrhovatelé trvají na tom, že dopravní koncepce není fakticky v napadeném územním plánu řešena.

32. Navrhovatelé též trvají na tom, že napadený územní plán vymezuje jiná ochranná pásma letiště, než jaká byla ve skutečnosti vyhlášena, neboť z předloženého vyjádření Ministerstva vnitra vyplývá, že Úřadem pro civilní letectví byly vymezeny jen tři typy ochranných pásem (výškové omezení staveb, zákaz laserových zařízení a omezení staveb vzdušných vedení vysokého a velmi vysokého napětí), zatímco napadený územní plán vymezuje i ochranné pásmo ornitologické a hlukové, která však podle vyjádření Ministerstva dopravy na území obce nezasahují.

33. Pokud jde o ochranu ZPF, navrhovatelé nepovažují existenci vydaných územních rozhodnutí s opakovaně prodlužovanou platností na základě předchozí územně plánovací dokumentace za podstatnou, neboť změna vymezení plochy v územním plánu nebrání realizaci povolených staveb. Ostatně stejným způsobem argumentuje i projektantka ve vztahu k ploše pro základní školu. Pokud vymezení rozvojových ploch z důvodu nedostatečných kapacit dopravní a technické infrastruktury neodpovídá potřebám obce, nemůže vydané územní rozhodnutí bránit změně funkčního využití plochy, zejména je-li zde jiný převažující veřejný zájem v podobě ochrany ZPF I. a II. stupně bonity. Navíc zábor ZPF nebyl podle navrhovatelů ve změně č. 1 řádně posouzen, neboť ač 30. 4. 2009 krajský úřad sdělil, že návrhy nezemědělského využití půdy v rozsahu nad 10 ha předkládá k vyjádření Ministerstvu životního prostředí, následně sám vydal vyjádření s tím, že příslušné stanovisko ve stanovené lhůtě neobdržel. Navrhovatelé též trvají na tom, že při porovnání záboru ZPF ve změně č. 1 (124,28 ha plus nezapočítané rozvojové plochy na dalších 33,85 ha) a napadeném územním plánu (114,7 ha) s tvrzením, že 95 % ploch bylo převzato ze změny č. 1, chybí téměř 40 ha, které ve skutečnosti ze změny č. 1 převzaty nebyly, a nebyla vysvětlena povaha těchto ploch. Napadený územní plán ani neuvádí, že v mezidobí došlo k úpravě katastrálních území s obcí Horoměřice, v rámci níž se území obce Statenice zmenšilo o 20 ha. Výpočet záboru ZPF proto podle navrhovatelů neobsahuje všechny plochy ZPF určené k zástavbě.

34. Navrhovatelé dále prohlašují, že pozemek pro výstavbu mateřské školy je nevhodný, neboť podle stanoviska Městského úřadu Černošice ze dne 10. 6. 2009 se nachází v záplavovém území a údolní nivě Únětického potoka. Přinejmenším se tam bude nacházet zahrada, a proto panuje významné riziko, že zahradu nebude možné k zamýšlenému účelu využívat, k čemuž přispívá i to, že zastavitelná plocha Z01 je umístěna nad územím zaplavovaným splachy z polí. Zcela nedostatečná je i zamýšlená kapacita mateřské školy pro 50 dětí při zamýšleném nárůstu počtu obyvatel obce na 5 780, fakticky však až na 8 076 obyvatel. Nerealizovatelná je i výstavba základní školy, neboť plochu nelze pro daný účel vyvlastnit a předkupní právo v situaci, kdy vlastník nebude pozemek převádět, nelze uplatnit. Plocha se přitom nachází v území, kam stékají vody z okolních polí v katastru obce Horoměřice a kde je tedy trvalý problém s podmáčením nemovitostí. Navíc je na pozemky v ploše Z13b navezen asi 1 mil. m^3 zeminy vytěžené při výstavbě tunelu Blanka, takže došlo k následné změně konfigurace terénu výrazně ohrožující výstavbu základní školy. Také další kategorie ploch, kde má být možná výstavba základní školy, situaci neřeší, protože i takové plochy jsou ve vlastnictví soukromých investorů, na jejichž souhlas se nelze spoléhat. S ohledem na pořizovatelkou zdůrazňovaný význam této plochy pro naplňování sociálního pilíře udržitelného rozvoje tak nelze mít za to, že by byly naplněny cíle stanovené v § 18 stavebního zákona.

35. K podání osob zúčastněných na řízení I až VI navrhovatelé namítají, že nejen dikce zákonných ustanovení, ale i základní zásady činnosti správních orgánů a smysl a účel zákona vyžadují, aby negativní stanovisko SEA bylo řádně odůvodněno, což potvrzuje i konstantní judikatura NSS (např. rozsudky ze dne 7. 1. 2010, č. j. 9 Ao 4/2009-111, ze dne 24. 7. 2013, č. j. 2 Aos 1/2013-138, nebo ze dne 20. 12. 2016, č. j. 5 As 94/2015-79). Rozsudek NSS ze dne 12. 3. 2019, č. j. 4 As 406/2018-29, na nějž osoby zúčastněné na řízení I až VI odkazují, se týkal pouze dílčí změny územního plánu, která mohla mít jen bagatelní dopady na životní prostředí,

a byl navíc vydán v situaci, kdy uplatněné návrhové body byly jen zcela obecné. Oproti tomu napadený územní plán se dotýká celého území obce a řeší základní koncepci rozvoje území, přičemž řešené území je problematické (v území hrozí sesuvy, rozvojové plochy změní odtokové poměry a mohou způsobit podmáčení stávajících nemovitostí, velká část obce se nachází v údolní nivě potoka – donedávna v aktivní zóně Q_{20}, do nějž ústí ČOV sousední obce i Letiště Václava Havla Praha a který dále vtéká do chráněného území Tiché údolí), takže tato koncepce má na životní prostředí zásadní vliv. Navrhovatelé dále uvádí, že § 47 odst. 3 stavebního zákona zjevně počítá nejen s pozitivním, ale i negativním stanoviskem SEA. Nepřípadný je podle nich také odkaz osob zúčastněných na stanovisko krajského úřadu podle § 50 odst. 7 stavebního zákona, které slouží jiným účelům než stanovisko SEA a u nějž zákon výslovně stanoví, že po uplynutí lhůty může být územní plán vydán i při jeho absenci. Skutečnost, že stanovisko není povinným podkladem územního plánu, musí zákon stanovit výslovně, to však u stanoviska SEA nečiní. Odůvodnění stanoviska SEA je též nezbytné pro přezkoumatelnost závěrů krajského úřadu a právní jistotu dotčených osob. Pokud jde o dopravní koncepci, navrhovatelé mají zlepšení parametrů silnice III/0079 v praxi za neproveditelné, neboť komunikace je obklopena soukromými pozemky, na nichž je vybudována zástavba, která neumožní vybudování jízdního pruhu pro MHD. O neúnosnosti situace podle nich svědčí to, že zatímco na počátku 90. let trvala cesta MHD na Vítězné náměstí v Praze 15-20 minut, dnes v dopravní špičce jen na Bořislavku zabere 40 minut a po realizaci nové výstavby bez adekvátního dopravního řešení se stane situace zcela neúnosnou. Nadto doprava zejména z areálu Boušovský bude nevhodně vedena centrem Lichocevsi. Namísto toho by měla být vybudována komunikace, která odkloní dopravu ze Statenic bez zatížení obcí Lichoceves a Velké Přílepy, čemuž by napomohlo přímé napojení areálu Boušovský na přeložku silnice II/240. Navrhovatelé též upozorňují na to, že obec aktuálně smlouvu o spolupráci a finančním zajištění přípravy a realizace ČOV považuje za neúčinnou a že se jedná o tom, zda vůbec bude pokračováno v realizaci projektu ČOV, takže není pravdou, že by byla projednávána dokumentace záměrů ČOV v územním řízení. Ve vztahu k podmíněnosti nové výstavby pak navrhovatelé upozorňují na vnitřní rozpornost napadeného územního plánu, který v některých pasážích (str. 10 nahoře) odkazuje na plochy v podobě vymezené předchozím územním plánem (plocha výroby a služeb VN a ZOB 2.a a 2.b), ačkoliv napadený územní plán je již vymezuje jinak (smíšená obytná plocha Z03b). Podle navrhovatelů je i v zájmu osoby zúčastněné na řízení VII, aby došlo k novému a řádnému posouzení dopravní koncepce, kanalizace a koncepce zásobování pitnou vodou, neboť nefunkčnost infrastruktury by způsobila pokles hodnoty nemovitostí.

36. Osoby zúčastněné na řízení I až VI následně podáním ze dne 11. 9. 2019 dále reagovali na repliku navrhovatelů a zpochybňovali nové argumenty v replice uplatněné, přičemž poukazovali na nepravdivost některých tvrzení navrhovatelů. Zejména poukázali na to, že zvažovaný obchvat vymezený plochou územní rezervy R04 není v kolizi s navrhovanou ČOV, neboť komunikace by byla vedena na mostě přes tento areál. Odhad vývoje počtu obyvatel pak nebyl odvozován z údajů v původním územním plánu, nýbrž nezávisle na něm na základě statistických dat ze sčítání obyvatel, jež se uskutečnilo v roce 2011, aktuálních demografických údajů a navrhovaného plošného rozvoje. Navrhovateli počítaná intenzita využití území nedostatečně zohledňuje specifické regulativy, které např. v ploše Z03b výrazně omezují využitelnost plochy pro intenzivní formy bydlení. V zásobování vodou již byly některé stavby realizovány, obec tak má dva funkční přivaděče z Roztok o průměru DN 250 a DN 150, a vedle toho je smluvně zajištěna dodávka vody z Tuchoměřic pro 4 500 EO, přičemž obec má aktuálně cca jen 1 500 obyvatel. Po výstavbě vodojemů bude navíc možné ještě zvýšit dodávky pitné vody z Prahy. Pokud jde o zábor ZPF, osoby zúčastněné na řízení I až VI popírají, že by mohlo dojít nesprávnému výpočtu záborů v porovnání s předchozí územně plánovací dokumentací, přičemž upozorňují na to, že nové zábory nebyly odvozovány početně, ale na základě grafického porovnání aktuální mapy s výkresem změny č. 1 původního územního plánu v grafickém informačním systému, které naprosto přesně umožnilo vymezit rozsah převzatých ploch a jejich rozlohu. Samotná změna

katastrálních hranic výpočet záboru ZPF nijak neovlivnila. Na mateřskou školu již bylo vydáno územní rozhodnutí, což prokazuje vhodnost pozemku pro tento záměr. Ani zahrada mateřské školy se nenachází v záplavovém území, což plyne z grafické části napadeného územního plánu. Oproti situaci zcela chybějící mateřské školy představuje vymezení plochy pro ni velké zlepšení situace v obci.

37. V průběhu jednání navrhovatelé zopakovali nosné bod své argumentace a doplnili, že z doplňujících průzkumů a rozborů pro územní plán z května 2013 jednoznačně vyplývalo, že v řešeném území je řada závažných problémů a že v novém územním plánu bude nutné zcela nově navrhnout koncepci dopravy, zásobování pitnou vodou i odstraňování odpadních vod. Bylo tak nutné potřebné v dané souvislosti zpracovat SEA jakožto komplexní posouzení vlivů koncepce na životní prostředí, jež nemůže být nahrazeno souborem vyjádření dotčených orgánů, které posuzují koncepci vždy jen ze svého úzkého parciálního pohledu. K zásobování pitnou vodou navrhovatelé trvali na tom, že již před vymezením zastavitelných ploch musí být vytvořena dostačující kapacita vodovodní sítě k uspokojení poptávky vyvolané takovou zástavbou a upozorňovali na rozpor odůvodnění napadeného územního plánu, který počítá s využitím vodojem ve Velkých Přílepech, se skutečností, že již v době jeho přijetí bylo známo, že tento vodojem nebude nadále pro obec Statenice k dispozici. Navíc navrhovatelé upozorňovali na to, že obec Tuchoměřice již aktuálně nechce Statenicím poskytovat vodu pro zásobování nové rozsáhlé výstavby, i když je k dodávkám smluvně zavázána. Problémem v této souvislosti je podle nich i to, že o zřízení druhého vodovodního přivaděče z Velkých Přílep napadený územní plán hovoří jen ve svém odůvodnění, ve výroku však o něm není ani zmínka. Zásadním nedostatkem dopravní koncepce je podle navrhovatelů to, že odkazuje jen na budoucí řešení vyžadující změnu územního plánu, samotný napadený územní plán ale konkrétní řešení problematiky neobsahuje. V případě mateřské školy pak navrhovatelé poukazovali na to, že pod plochou stavby je uměle navýšený terén, aby plocha nebyla v aktivní zóně Q_{20}, pod tímto násypem je však původní podloží územní nivy, takže nelze vyloučit sesuv stavby ani ohrožení okolí podzemní vodou, která je s ohledem na vlastnosti podloží tíhou zástavby vytlačována např. z okolních studní na povrch.

38. Odpůrkyně konstatovala, že napadený územní plán respektuje vůli tehdejšího vedení obce, které by i nyní hlasovalo stejně. Nové vedení obce zadalo následně zpracování několika stanovisek k posouzení realizovatelnosti navržené koncepce zásobování pitnou vodou, odstraňování odpadních vod a dopravy a dále bude postupovat na základě výsledků těchto stanovisek a rozhodnutí soudu v této věci. Do té doby nicméně vychází z toho, že napadený územní plán byl přijat v souladu s hmotným a procesním právem.

39. Osoby zúčastněné na řízení I až VI především apelovaly na rozumný výklad zákona o posuzování vlivů a vyjádřily své přesvědčení, že judikatura existující k aplikaci ustanovení § 10i tohoto zákona ve vztahu k územním plánům obcí je zjevně mylná. Nad rámec odkazu na svou předchozí argumentaci především zdůraznily, že kritéria přílohy č. 8 zákona o posuzování vlivů se týkají až fáze tzv. scopingu, a nikoliv předcházející fáze screeningu, na jejímž závěru je vydáváno negativní stanovisko k posuzování vlivů územního plánu na životní prostředí. Dále pak poukázaly na to, že navrhovatelé zaměňují otázku, zda územní plán prověřil konkrétní okruhy problémů, s posuzováním, zda obsah navržené koncepce je správný.

40. Soud v první řadě zkoumal, zda jsou splněny podmínky řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části ve smyslu § 101a s. ř. s. (srov. též rozsudek NSS ze dne 18. 9. 2008, č. j. 9 Ao 1/2008-34). Těmito podmínkami jsou samotná existence opatření obecné povahy, aktivní procesní legitimace navrhovatelů a formulace žalobního návrhu.

41. Územní plán se v souladu s ustanovením § 43 odst. 4 větou poslední stavebního zákona vydává formou opatření obecné povahy podle správního řádu. Ze správního spisu soud zjistil, že napadený územní plán byl schválen zastupitelstvem odpůrkyně dne 6. 6. 2018. Opatření obecné povahy bylo v souladu s § 173 odst. 1 správního řádu oznámeno veřejnou vyhláškou, která byla

vyvěšena na úřední desku odpůrkyně dne 8. 6. 2018 a sejmuta dne 25. 6. 2018. Veřejná vyhláška byla vyvěšena předepsanou patnáctidenní lhůtu a územní plán nabyl účinnosti dne 23. 6. 2018. O existenci napadeného opatření obecné povahy tak není sporu, napadený akt je opatřením obecné povahy, které bylo řádně vydáno a je účinné. Tato podmínka řízení je splněna.

42. Aktivně procesně legitimovaným k podání návrhu na zrušení části opatření obecné povahy je podle § 101a odst. 1 s. ř. s. ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech vydaným opatřením obecné povahy. Aktivní legitimace navrhovatele se zakládá tvrzením o dotčení na jeho právech. Mezi účastníky řízení je nesporné (a soud si též ověřil nahlédnutím do katastru nemovitostí), že navrhovatelé vlastní nemovitosti v území regulovaném napadeným územním plánem, a jejich vlastnické právo tak může být napadenou regulací dotčeno. Soud má tudíž za to, že navrhovatelé předložili dostatečné tvrzení o možném dotčení své právní sféry, a jsou proto aktivně legitimováni k podání návrhu na zrušení napadeného územního plánu. Skutečnost, že navrhovatelé většinou neargumentují ve vztahu k vlastním pozemkům, nehraje v tomto směru klíčovou roli, neboť návrhové body primárně směřují proti zákonnosti vymezení ploch a koridorů dopravní a technické infrastruktury a občanské vybavenosti, které mají dopad na využitelnost každého ze zastavitelných pozemků. Potenciálně dotčeni (byť jen s malou pravděpodobností) by mohli být i navrhovatelé b) a c), kteří v regulovaném území vlastní pouze nezastavitelné pozemky, neboť i ve vztahu k regulaci jejich pozemků by mohlo mít dopad tvrzené chybějící zpracování SEA; nelze teoreticky vyloučit, že v případě jeho zpracování by byl na základě stanovených podmínek ÚSES vymezen jinak nebo by došlo k úpravě regulativů pro pozemky v údolní nivě.

43. Pokud jde o navrhovatele g), z veřejného rejstříku je patrno, že se jedná o spolek založený již v roce 2007 se sídlem ve Statenicích, mezi jehož cíle spadá mj. ochrana přírody a krajiny, resp. životního prostředí, tvorba prostředí bezpečného z hlediska dopravy automobilové, pěší a cyklistické, podpora veřejné hromadné dopravy a dopravní infrastruktury, ochrana, podpora a tvorba zeleně, ochrana krajinného rázu urbanizované i neurbanizované krajiny, snižování ekologické nestability na k. ú. Statenice, vybudování občanské vybavenosti v obci Statenice – školy, školky, zdravotních zařízení, podpora rozvoje občanské společnosti, zdravého života a ochrana zdraví. Jedná se tak o zavedený místní ekologický spolek, který se věnuje otázkám závazně regulovaným napadeným územním plánem a který sdružuje místní obyvatele (všichni tři jeho členové podle veřejného rejstříku bydlí ve Statenicích). I navrhovatel g) tak disponuje aktivní procesní legitimací ve smyslu kritérií vymezených Ústavním soudem v nálezech sp. zn. I. ÚS 59/14 a IV. ÚS 3572/14.

44. Jak bylo uvedeno výše, třetí podmínkou projednatelnosti návrhu na zrušení opatření obecné povahy je pak formulace závěrečného návrhu v souladu s požadavky vyplývajícími z ustanovení § 101a s. ř. s., resp. meritorně projednatelný závěrečný návrh (petit). Vzhledem ke skutečnosti, že navrhovatelé jednoznačně vymezili, že se domáhají zrušení napadeného územního plánu jako celku, má soud za splněnou i tuto podmínku řízení o podaném návrhu.

45. Soud dále konstatuje, že návrh byl podán včas ve lhůtě 1 roku ode dne nabytí jeho účinnosti v souladu s § 101b odst. 1 s. ř. s. a obsahuje veškeré požadované náležitosti podle § 101b odst. 2 s. ř. s.

46. Při rozhodování o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je soud vázán rozsahem a důvody návrhu (§ 101d odst. 1 s. ř. s.), které navíc nelze po podání návrhu rozšiřovat (§ 101b odst. 2 s. ř. s.). Při samotném věcném posouzení návrhu soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání opatření obecné povahy (§ 101b odst. 3 s. ř. s.).

47. Pokud odpůrkyně zdůrazňuje skutečnost, že někteří z navrhovatelů nepodali žádné námitky, resp. že ti, kteří námitky podali, je mnohdy nesměřovali k otázkám uplatněným nyní jednotlivými návrhovými body, soud upozorňuje na to, že ke zrušení opatření obecné povahy může soud přikročit i přes procesní pasivitu navrhovatele tehdy, pokud převáží důvody pro zrušení nad

právní jistotou osob jednajících v důvěře v přijaté změny. Závažné důvody pro zrušení územního plánu představuje porušení kogentních procesních a hmotněprávních norem chránících zásadní veřejné zájmy, které stěžejním způsobem předurčují proces přijímání a obsah opatření obecné povahy. Takové závažné důvody může soud zohlednit především v rámci třetího a čtvrtého kroku algoritmu přezkumu opatření obecné povahy, kdy je hodnotí z hlediska jeho zákonnosti (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 1. 2011, č. j. 1 Ao 2/2010-185, č. 2397/2011 Sb. NSS, nebo ze dne 13. 5. 2014, č. j. 6 Aos 3/2013-29). Ve vztahu k pátému kroku algoritmu přezkumu ovšem judikatura dospěla k poznatku, že zkoumat proporcionalitu řešení zakotveného v územním plánu může soud pouze v případě, že se k ní již vyjádřil odpůrce v procesu přípravy územního plánu na základě podané námitky či připomínky (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 10. 2011, č. j. 6 Ao 5/2011-43).

48. Procesní pasivita navrhovatele sice nemá *a priori* za následek neúspěch návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části, ale může ovlivnit a zpravidla také významně ovlivní posouzení opodstatněnosti uplatněné věcné argumentace, kterou navrhovatel brojí proti opatření obecné povahy. V rámci posuzování opodstatněnosti jednotlivých návrhových bodů soud musí posoudit význam a vliv pasivity navrhovatele v procesu projednávání opatření obecné povahy (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2015, č. j. 2 As 97/2015-55). Obecně však platí, že pokud navrhovatel nevznese při projednávání opatření obecné povahy žádné výhrady k přiměřenosti regulace ve vztahu k jeho pozemku, přestože tak mohl učinit, a odpůrce se proto k přiměřenosti řešení nevyjádřil, není soud oprávněn se výtkami navrhovatele uplatněnými poprvé až v návrhu zabývat a návrh bude neúspěšný (z poslední doby srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 9. 2018, č. j. 10 As 366/2017-60, nebo ze dne 2. 8. 2018, č. j. 10 As 33/2018-39).

49. Z předloženého správního spisu vyplývá, že dne 18. 6. 2012 zastupitelstvo odpůrkyně schválilo pořízení nového územního plánu. Krajský úřad ve svém stanovisku ze dne 26. 8. 2013 k návrhu zadání nepožadoval posoudit vlivy záměru podle zákona o posuzování vlivů, ani zadání proto nepožadovalo vypracování SEA. K návrhu zadání územního plánu uplatnil dne 30. 8. 2013 připomínky navrhovatel g) mj. požadující čištění odpadních vod na ČOV Roztoky s tím, že již existují plány na její intenzifikaci požadující ochranu ZPF na okrajích obce před zastavěním, vyjadřující se k dopravní koncepci (potřeba realizace přeložky navržené v ZÚR) a k nevhodnosti umístění mateřské školy v údolní nivě s ohledem na její ochranu a s ohledem na nutnou prevenci před ohrožením srážkovými vodami. Zastupitelstvo odpůrce zadání územního plánu schválilo dne 30. 9. 2013, přičemž rozhodlo o tom, že návrh zadání nebude upravován podle uplatněné připomínky, neboť veškeré otázky zadání řeší, zmiňuje i potřebu chránit ZPF, otázku ČOV i silnice II/240 bude nutné dále prověřit, a pokud jde o mateřskou školu, vhodnost jejího umístění byla prověřena již v rámci vydání změny č. 3 původního územního plánu.

50. Návrh územního plánu byl projednán s dotčenými orgány na společném jednání dne 11. 8. 2014. Připomínky uplatnil v této fázi jen navrhovatel b), který se ovšem (na rozdíl od uplatněných návrhových bodů) domáhal pouze vymezení zastavitelné plochy na svém pozemku v údolní nivě Únětického potoka.

51. Veřejné projednání návrhu územního plánu proběhlo dne 17. 10. 2016 a (z důvodu závady při elektronickém vyvěšení oznámení o jeho konání) znovu dne 30. 11. 2016. V návaznosti na veřejné projednání uplatnili námitky navrhovatelé d), e) a h) a připomínky navrhovatelé a) a g). Námitky navrhovatele e) se nevztahovaly k žádnému z návrhových bodů, námitky navrhovatelů d) a h) zpochybňovaly reálnost koncepce dopravní infrastruktury, zásobování vodou a čištění odpadních vod. K těmto okruhům se vyjadřovaly i připomínky navrhovatele g), který navíc brojil proti vyznačení ochranných pásem letiště. Připomínky navrhovatele a) pak napadaly koncepci dopravní infrastruktury, zásobování vodou, reálnost výpočtu výhledového počtu obyvatel a vyznačení hlukového ochranného pásma letiště. Uplatněným námitkám a připomínkám týkajícím se návrhových bodů nebylo v zásadě vyhověno a rozhodnutí o nich je podrobně

odůvodněno v příslušné pasáži napadeného územního plánu. Napadený územní plán včetně rozhodnutí o uplatněných námitkách a připomínkách zastupitelstvo odpůrkyně schválilo dne 6. 6. 2018 a napadený územní plán nabyl účinnosti dne 23. 6. 2018.

52. Prvním z návrhových bodů, který dopadá na napadený územní plán jako celek, navrhovatelé namítají nepřezkoumatelnost stanoviska SEA. V tomto stanovisku ze dne 26. 8. 2013 krajský úřad jako příslušný orgán posuzování vlivů na životní prostředí v reakci na předložený návrh zadání územního plánu uvedl, že na základě § 10i odst. 3 zákona o posuzování vlivů a kritérií uvedených v příloze č. 8 téhož zákona nepožaduje zpracovat SEA. Toto stanovisko pak odůvodnil následovně: *„Předmětem územního plánu Statenice je prověření ploch bydlení, občanského vybavení, sportu a rekreace a stanovení podmínek pro posílení kapacity veřejné infrastruktury (technické a dopravní, zkapacitnění stávající ČOV, případně výstavba nové s ohledem na nově navrhované záměry, současná kapacita ČOV je vyčerpána).*

Podle urbanistické koncepce není požadováno vymezení nových rozvojových ploch, u kterých by se předpokládaly významné střety v území z hlediska ochrany životního prostředí a veřejného zdraví obyvatel. Územní plán nepožaduje vymezení nových rozvojových ploch pro výrobu a průmysl. Příslušný úřad dospěl k závěru, že územní plán není nutné posuzovat dle zákona.

Krajský úřad upozorňuje, že v případě realizace záměrů, které jsou předmětem posuzování ve smyslu ust. § 4 odst. 1 cit. zákona, včetně tzv. podlimitních záměrů ve smyslu ust. § 4 odst. 1 písm. d) zákona bude nutno postupovat v souladu s citovaným zákonem."

53. Nedostatečné odůvodnění stanoviska, které nevyžaduje provedení posouzení územního plánu z hlediska vlivů na životní prostředí, skutečně může vést k následnému zrušení územního plánu, jak dovodil NSS již v rozsudku ze dne 7. 1. 2010, č. j. 9 Ao 4/2009-111. Z této úvahy vycházel NSS i v rozsudku ze dne 16. 12. 2010, č. j. 1 Ao 6/2010-130, jímž zrušil změnu č. 2 původního územního plánu odpůrkyně mj. též proto, že obdobně odůvodněné stanovisko krajského úřadu shledal nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů v situaci, kdy ze zadání vyplývalo, že touto změnou územního plánu má být vymezen záměr odpovídající kategorii II bodu 10.11 (tématické areály na ploše nad 5 000 m^2) přílohy č. 1 k zákonu o posuzování vlivů. V takové situaci totiž měl krajský úřad vysvětlit, jak dospěl k závěru o nepotřebnosti zpracování SEA z pohledu kritérií obsažených v příloze č. 8 téhož zákona. Na tuto judikaturu dále navázal NSS v rozsudku ze dne 20. 12. 2016, č. j. 5 As 94/2015-79 (nebo ze dne 31. 8. 2017, č. j. 4 As 118/2017-60), v němž zdůraznil, že povinnost odůvodnění stanoviska nepožadujícího zpracování SEA z pohledu kritérií obsažených v příloze č. 8 zákona o posuzování vlivů se vztahuje jen na případy, kdy podle posuzovaného návrhu zadání by měl územní plán vytvářet rámec pro budoucí povolení záměrů uvedených v příloze č. 1 zmiňovaného zákona, přičemž vůbec nedopadá na územní rezervy. NSS také upozornil na to, že krajský úřad v takovém případě neprovádí zjišťovací řízení v pravém slova smyslu a jeho postup je nutně limitován tím, že příloha č. 8 je koncipována pro zjišťovací řízení u již zpracovaných návrhů koncepcí, které konkrétně stanoví rámec pro budoucí povolení záměrů, neodpovídá ovšem pouze rámcovému vymezení územního plánu v návrhu jeho zadání. Aplikace kritérií uvedených v této příloze by tedy měla odrážet skutečnost, že krajský úřad se v této fázi vlastně vyjadřuje jen k návrhu osnovy koncepce.

54. S ohledem na uvedený výklad § 10i odst. 3 zákona o posuzování vlivů nemůže dát soud navrhovatelům v jejich argumentaci za pravdu. Na rozdíl od změny č. 2 původního územního plánu totiž návrh zadání předložený krajskému úřadu (a ani výsledné zadání) neobsahuje požadavek vymezení žádného záměru, který by bylo možné podřadit pod některý z bodů přílohy č. 1 k zákonu o posuzování vlivů. Nové rozvojové plochy mimo zastavěné území obce na vysoce kvalitní zemědělské půdě, nová koncepce dopravní a technické infrastruktury ani nová koncepce uspořádání krajiny samy o sobě nepředstavují záměry ve smyslu přílohy č. 1; takovým záměrem by bylo například uvedení zemědělské půdy do klidu na ploše od 10 ha, přeložka silnice II. třídy, ČOV s kapacitou přesahující 10 000 obyvatel, nákupní středisko nad 6 000 m^2 nebo golfové

hřiště nad 1 ha. V tomto směru je však zadání územního plánu formulováno poměrně obecně. Konkrétní požadavky v něm uplatněné se omezují na *„prověření možností odklonění dopravy ze zastavěného území obce“* a řešení konkrétně popsaných dopravních závad (viz str. 8 a 9 zadání), aniž by byla povaha takového řešení předurčována jako vymezení koridoru pro nové silnice; pouze pro případ, že budou navrženy, je stanoven požadavek na dostatečnou šířku pro alespoň jednostranné chodníky pro pěší. Je sice požadováno prověření možnosti vymezení nové ČOV, nelze však předpokládat, že by její kapacita měla přesáhnout 10 000 obyvatel. Veškeré ostatní požadavky v zadání jsou natolik vágní, že neumožňují dovodit, že by měl být vymezován záměr odpovídající příloze č. 1 zákona o posuzování vlivů. Za dané situace tak nebylo možné ani požadovat po krajském úřadu, aby prováděl zhodnocení takových požadavků měřítky v příloze č. 8 zákona o posuzování vlivů určenými pro posouzení konkrétně definovaných plánů a koncepcí. Jiné než obecné odůvodnění použité ve sporném stanovisku si prakticky ani nelze představit, neboť konkrétní hodnotitelné rysy záměrů neměl tento orgán k dispozici. Takové rysy získaly jednotlivé sporné záměry až v pozdějších fázích, kdy již byl zpracován návrh napadeného územního plánu (např. vymezení golfových areálů o celkové rozloze kolem 12 ha), na což však mohly dotčené orgány reagovat až ve fázi společného jednání či veřejného projednání. Proti odůvodnění stanoviska SEA (ani jeho správnosti, kterou ostatně navrhovatelé v podaném návrhu nezpochybnili) tak s přihlédnutím k informacím dostupným v době jeho vydání nelze mít námitek, zejména když zákonodárce ani nestanoví výslovně povinnost vydání negativního stanoviska SEA (ta je dovozována jen výkladem) a na takové stanovisko lze povinnost odůvodnění vztáhnout jen přiměřeně, jak trefně poznamenávají osoby zúčastněné na řízení I až VI. Důvody pro zásah soudu by navíc v tomto případě musely být oslabeny skutečností, že v průběhu řízení vedoucího k vydání napadeného územního plánu žádný z účastníků nikdy dostatečnost odůvodnění či správnost stanoviska SEA nezpochybnil. Tento návrhový bod je tudíž nedůvodný.

55. Dalšími námitkami navrhovatelé zpochybňují vymezení plochy pro novou ČOV (Z10) včetně územní rezervy pro její rozšíření (R04). V tomto směru v první řadě tvrdí, že tyto plochy byly vymezeny v rozporu s vodním zákonem. Ustanovení § 67 odst. 1 vodního zákona konkrétně stanoví, že v aktivní zóně záplavových území se nesmí umísťovat, povolovat ani provádět stavby s výjimkou vodních děl, jimiž se upravuje vodní tok, převádějí povodňové průtoky, provádějí opatření na ochranu před povodněmi nebo která jinak souvisejí s vodním tokem nebo jimiž se zlepšují odtokové poměry, staveb pro jímání vod, odvádění odpadních vod a odvádění srážkových vod a dále nezbytných staveb dopravní a technické infrastruktury, zřizování konstrukcí chmelnic, jsou-li zřizovány v záplavovém území v katastrálních územích vymezených podle zákona č. 97/1996 Sb., o ochraně chmele, ve znění pozdějších předpisů, za podmínky, že současně budou provedena taková opatření, že bude minimalizován vliv na povodňové průtoky; to neplatí pro údržbu staveb a stavební úpravy, pokud nedojde ke zhoršení odtokových poměrů. Odst. 3 pak dodává, že mimo aktivní zónu v záplavovém území může vodoprávní úřad stanovit opatřením obecné povahy omezující podmínky. Při změně podmínek je může stejným postupem změnit nebo zrušit. Takto postupuje i v případě, není-li aktivní zóna stanovena.

56. Vzhledem k tomu, že navrhovatelé netvrdí, že by vodoprávní úřad vydal opatření obecné povahy, jímž by omezil umísťování staveb v záplavovém území i mimo aktivní záplavovou zónu, je podstatné především to, zda odpůrkyně při vymezení sporných ploch dodržela zákaz stanovený v § 67 odst. 1 vodního zákona pro aktivní zónu záplavového území. V tomto směru přitom napadený územní plán pro plochu Z10 stanoví ve výrokové části na str. 16 jednoznačný požadavek, že umístění stavebních částí ČOV musí být mimo aktivní zónu záplavového území. Shodně též na str. 41 při vymezení regulativů pro plochy TI je vymezena podmínka, že při využití zastavitelné plochy Z10 je třeba respektovat omezení, která vyplývají ze záplavového území a aktivní zóny. Z uvedeného tak jednoznačně plyne, že napadený územní plán při vymezení plochy pro ČOV neporušil vodní zákon. Ostatně nelze přehlížet ani to, že § 67 odst. 1 vodního

zákona výslovně připouští v aktivní zóně záplavového území umísťovat stavby pro odvádění odpadních vod, což vysvětluje, proč je plocha Z10 vyznačena graficky i v území spadajícím do aktivní zóny. Výstavba ČOV se totiž neomezuje pouze na samotný objekt ČOV, ale předpokládá i umístění potrubí odvádějícího přečištěnou odpadní vodu do vodního toku, které přirozeně bude procházet i samotnou aktivní zónou záplavového území. Kromě toho mají pravdu i osoby zúčastněné na řízení I až VI, pokud poukazují na to, že ČOV jsou v ustanovení § 2 odst. 1 písm. k) bodě 2 stavebního zákona výslovně zahrnuty mezi stavby technické infrastruktury. Jako takové tudíž mohou být dokonce umístěny i v aktivní zóně záplavového území, pokud by se takové umístění ukazovalo být nezbytným.

57. Samotnou nezbytnost umístění plochy pro ČOV však s ohledem na striktní limit zakotvený pro plochu Z10 má smysl řešit pouze ve vztahu k lokalizaci stavební části záměru v záplavovém území stoleté vody (Q_{100}) a v nivě Únětického potoka a navrhovateli tvrzenému rozporu vymezené plochy se zadáním napadeného územního plánu. Zadání konkrétně skutečně požadovalo, že budou zachovány dosud nezastavěné pozemky v nivě Únětického potoka jako nezastavitelné a že další rozvoj musí být situován mimo záplavové území Q_{100} (str. 8), a odkazovalo na úkoly vymezené PÚR, že je třeba vytvářet podmínky pro preventivní ochranu území a obyvatelstva před potenciálními riziky a přírodními katastrofami v území (záplavy, sesuvy půdy, eroze atd.) s cílem minimalizovat rozsah případných škod a že vymezovat zastavitelné plochy v záplavových územích a umísťovat do nich veřejnou infrastrukturu lze jen ve zcela výjimečných a zvlášť odůvodněných případech (str. 14). Soud však v tomto směru musí přisvědčit odpůrkyni, že při vymezování plochy Z10 postupovala racionálně a citlivě. Odpůrkyně skutečně v celém územním plánu vymezila pouze jedinou novou stavební plochu v záplavovém území, a to právě plochu pro ČOV, jedná se proto skutečně o výjimečné opatření. Toto umístění ČOV je přitom logické, neboť nejhospodárnější řešení odvodu odpadních vod založené na gravitační kanalizaci si přirozeně vyžaduje umístění ČOV v co nejnižším bodě řešeného území a v blízkosti vodního toku, do nějž se budou přečištěné vody vypouštět (a právě v takovém místě se plocha pro ČOV nachází). Proto je zcela obvyklé, nacházejí-li se ČOV v bezprostřední blízkosti vodního toku, a takové umístění lze považovat za odůvodněnou výjimku z pravidla ochrany povodňového území a údolní nivy, jakožto významného krajinného prvku ve smyslu § 3 odst. 1 písm. b) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně přírody a krajiny“). Vzhledem k tomu, že takové výjimečné umístění předpokládá PÚR a tuto výjimku zmiňuje i zadání, nelze se domnívat, že by tímto vymezením nebylo respektováno zadání územního plánu. Vymezení územní rezervy pak ještě nepředstavuje vymezení plochy, v níž by bylo možné rozšíření ČOV skutečně umístit, je pouze nástrojem „rezervace“ území pro případné budoucí vymezení takové plochy, a to do doby, než bude provedena nezbytná analýza vhodnosti a potřebnosti takového rozšíření a jeho lokace. Vymezení územní rezervy tudíž nelze shora nastíněnými kritérii poměřovat.

58. Navržené umístění plochy Z10 a územní rezervy R04 soud neshledává nepřijatelným ani z hlediska zásahu do práv navrhovatelky f) k jejím pozemkům. Jak již bylo shora vysvětleno, samotnou přiměřeností zásahu do vlastnického práva se soud může zabývat jen tehdy, jestliže dotčený vlastník vznesl v průběhu projednávání návrhu územního plánu odpovídající námitku, v níž konfrontoval pořizovatele s důvody svého nesouhlasu, a umožnil mu tak tyto důvody poměřit s důvody veřejného zájmu, které jej k vymezení takové plochy vedly. Navrhovatelka f) však v tomto směru zůstala zcela pasivní, námitky nepodala, a proto soud nemůže jako první přikročit k posouzení přiměřenosti takového zásahu do jejích práv. Navíc lze přitakat odpůrkyni, že využitelnost takového pozemku pro bytovou výstavbu i s ohledem na důraz kladený navrhovatelkou na potřebu ochrany záplavového území je prakticky nulová, neboť taková výstavba by zjevně odporovala požadavkům zadání územního plánu i PÚR. Realizovatelnost ČOV v dané lokalitě i přes případný nesouhlas navrhovatelky f) přitom podtrhuje i její vymezení

jakožto veřejně prospěšné stavby, což v případě nutnosti umožňuje odpůrkyni přistoupit i k vyvlastnění nezbytného pozemku.

59. Soud nepovažuje za důvodnou ani argumentaci navrhovatelů poukazující na údajně nedostatečnou kapacitu ČOV. V tomto směru je třeba v první řadě upozornit na to, že navrhovatelé neuvádějí žádné ustanovení právních předpisů, které by stanovilo odpůrkyni povinnost mít v určitou dobu zajištěnou určitou kapacitu pro čištění odpadních vod. Navrhovatelé v tomto směru pouze poukazují na základní cíle územního plánování vymezené v § 18 odst. 1 stavebního zákona, zejména na požadavek vytváření předpokladů pro udržitelný rozvoj území a soudržnost společenství obyvatel území. Stavební zákon však v dané pasáži vymezuje ve své podstatě pouze vůdčí zásady, z nichž má tvorba územně plánovací dokumentace vycházet, nikoliv jednoznačně definovatelný požadavek na konkrétní podobu výsledného řešení. Nesplnění těchto zásad tak může soud konstatovat jen zcela výjimečně v situaci zjevně extrémně vadného řešení, které z povahy věci nemůže vést nebo s vysokou pravděpodobností nepovede k dosažení stavu, který by odpovídal obecně vymezeným cílům územního plánování.

60. Navíc nelze ani odhlížet od toho, že úkolem soudu není určovat, jakým způsobem má být určité území využito, a aktivně tak dotvářet územní plánování, ale pouze korigovat extrémy. Nadměrné zásahy soudu v této oblasti by představovaly nepřípustný zásah do ústavně garantovaného práva odpůrkyně na samosprávu. V realitě územního plánování je nutno počítat se značnou variabilitou možných řešení a je v kompetenci odpůrkyně a dotčených orgánů, aby citlivě vážily zájmy veřejné a zájmy soukromé, a to zejména s ohledem na specifické historické, ekonomické, demografické a geografické podmínky dané obce. Správním soudům nepřísluší rozhodovat o podobě území obce, o tom, jak a kudy má být vedena její infrastruktura, zda má mít infrastrukturu vlastní či se spoléhat na spolupráci s jinými obcemi, popř. se soukromými subjekty, ani určovat časový rámec realizace infrastruktury. Mohou zasáhnout jen tam, kde obec v procesu územního plánování zjevně porušuje povinnosti stanovené právním předpisem či nadřízenou územně plánovací dokumentací, nebo tam, kde nepřiměřeně zasahuje do konkrétních práv navrhovatele.

61. S ohledem na uvedené zásady by proto další námitky navrhovatelů mohly být úspěšné jen tehdy, pokud by přijaté řešení bylo zjevně nefunkční, a tím se schválený územní plán zcela zpronevěřil požadavkům zadání prověřit možnost zkapacitnění ČOV Roztoky a výstavby nové ČOV pro Statenice a navrhnout koncepci odkanalizování pokrývající kapacitně současnou potřebu a předpokládanou potřebu pro navrhovaný rozvoj obce (str. 10 zadání), potažmo obecněji formulovaným požadavkům PÚR koncipovat dodávku vody a zpracování odpadních vod tak, aby splňovala požadavky na vysokou kvalitu života i v budoucnosti. Tak tomu ovšem v daném případě není.

62. V první řadě je nutno odmítnout námitku nevhodného umístění plochy pro ČOV z inženýrsko geologického hlediska. Odpůrkyně poukazuje na skutečnost, že výstavba na fluviálních sedimentech je technicky řešitelná, a soud nemá důvod takovému tvrzení nevěřit. Ostatně v praxi existuje značné množství staveb v bezprostředním sousedství vodních toků (přístavy, papírny, mlýny, vodní elektrárny), takže lze předpokládat, že technické řešení i pro takové geologické podloží je k dispozici. Je přitom výhradně na úvaze odpůrkyně, zda případné vyšší náklady spojené s takovým umístěním vyhodnotí v realizační fázi (tj. při přípravě dokumentace pro územní rozhodnutí) jako únosné. Ve fázi územního plánování není důvodu tuto otázku řešit. Umístění plochy Z10 pro stavbu ČOV nezpochybňuje ani vymezená územní rezerva pro možnou objízdnou trasu silnice II/240, resp. II/241 procházející přes tuto plochu. Tato kolize, na niž navrhovatelé upozorňují v replice, není skutečnou kolizí, neboť v této ploše prověřovaná možnost umístění alternativy k frekventované hlavní komunikaci procházející místní částí Černý Vůl by byla podle odpůrkyně tak jako tak přes údolí Únětického potoka vedena po mostě či estakádou nad areálem ČOV (srov. str. 292 odůvodnění).

63. Pravdu navrhovatelé nemají ani v tom, pokud mají za to, že byla opomenuta možnost zkapacitnění ČOV Roztoky. Z napadeného územního plánu vyplývá, že napojení obecní kanalizace na ČOV Roztoky zůstane zachováno, přičemž v jeho odůvodnění se na str. 109 uvádí, že likvidace splašků ze Statenic na ČOV Roztoky je zajištěna pro 1300 EO, přičemž pro 800 EO Statenic je čištění v současné době zajišťováno a 500 EO je rezervováno pro výstavbu soukromých investorů, a dále že se připravuje aktualizace smluvního ujednání. Současně se však upozorňuje na to, že v řádu několika let dojde k vyčerpání celkové kapacity ČOV Roztoky, resp. že ta je pro přísliby poskytnuté investorům vyčerpaná již v současné době a že zvyšování kapacity ČOV Roztoky intenzifikací bude dle zkušenosti z podobných lokalit problémové a v časovém horizontu několika let limitující pro rozvoj obce. Tím je podle soudu srozumitelně dáno najevo, že odpůrkyně v budoucnu nevylučuje možnost využití kapacit ČOV Roztoky, ale z důvodu komplikací předpokládaných v souvislosti s nutností budoucí intenzifikace této ČOV se rozhodla si vedle této možnosti zajistit i možnost nezávislého řešení splaškových vod ve vlastní ČOV, která byla již v době projednávání návrhu napadeného územního plánu projektově připravována.

64. Stejně tak odpůrkyně v napadeném územním plánu dostatečně reagovala na námitky nesprávného odhadu výhledového počtu obyvatel obce, se kterými navrhovatelé v návrhu spojují obavu z nedostatečné kapacity připravované ČOV. Navrhovatel g) [a obdobně i navrhovatel a) a h)] původně tvrdil, že teoretický maximální počet obyvatel obce cca 5 800 je v rozporu s údaji ve změně č. 1 původního územního plánu, který uváděl celkový nárůst obyvatel na 7 665 obyvatel. Ve vypořádání těchto připomínek, resp. námitek na str. 277-278, popř. 198 a 288 odůvodnění napadeného územního plánu jej však odpůrkyně upozornila na to, že uvedený údaj se netýkal počtu obyvatel, nýbrž předpokládané potřeby příkonu elektrické energie v kW. Změna č. 1 totiž počítala s nárůstem počtu obyvatel na 3 699 při předpokládaném počtu 578 rodinných domů, 890 bytových jednotek v bytových domech a 89 rodinných domů vzniklých rekolaudací rekreačních objektů. Současný územní plán s odhadem reálného nárůstu na 3 500 obyvatel (+ až 200 nepřihlášených) a teoretického na 5 780 obyvatel (viz str. 132-133 odůvodnění napadeného územního plánu) se tak od odhadů ve změně č. 1 podstatně neliší, neboť napadeným územním plánem je nově vymezováno jen minimum nových obytných ploch. Při výpočtu nelze vycházet ani z počtu bytových jednotek v již vydaných územních rozhodnutích, protože všechny stavby nemusí být beze zbytku v návrhovém období 20 až 30 let realizovány.

65. V podaném návrhu navrhovatelé svou argumentaci pozměnili a předkládají vlastní teoretický výpočet maximálního možného nárůstu počtu obyvatel v nově vymezovaných plochách (příloha č. 25 návrhu), v němž z plochy jednotlivých změn a regulativů zastavěnosti dopočítávají, kolik se na pozemky vejde samostatných či řadových rodinných domů, dvojdomů a bytů v bytových domech, a z takto zjištěných výsledků koeficientem 2,5 osoby na byt, resp. dům a 0,33 EO na žáka základní školy a 0,2 EO na žáka mateřské školy dochází k závěru o možném nárůstu potřeby čištění až o 8 076 EO. Tento výpočet odpůrkyně považuje za nadsazený a soud se s ní ztotožňuje. V první řadě je nutné předeslat, že s tímto výpočtem nebyla odpůrkyně v procesu pořizování územního plánu konfrontována, a proto nelze odpůrkyni vytýkat, že odůvodnění napadeného územního plánu nejde do takové podrobnosti. Za druhé pak soud musí konstatovat, že předložený výpočet je zatížen nereálnou představou prakticky 100 % využití nastavených regulativů k totální zástavbě zastavitelných ploch, a proto jej nelze považovat za nic více než za limitní ukazatel, který naznačuje, jaká kapacita zamýšlené ČOV by byla z pohledu územním plánem zakotvené úrovně územního rozvoje již zjevně nadbytečná (jaký je horní teoretický limit potřeby čištění odpadních vod), nelze jej však považovat za ukazatel potřebné minimální kapacity. Naprosté využití zastavitelných ploch v navrhovateli vypočtené výši je prakticky nereálné (v tomto směru např. navrhovateli předkládaný zákres investičního záměru osoby zúčastněné na řízení I přiložený ke kopii memoranda k zásadám rozvíjení spolupráce mezi touto osobou a odpůrkyní zachycuje výrazně méně intenzivní zástavbu vymezených zastavitelných ploch). Lze mít oprávněné pochyby o tom, že zastavitelné plochy budou bezezbytku

rozparcelovány výhradně na stavební pozemky a že každá stavba využije maximální limit podlažnosti, popř. že byty v bytových domech budou mít velikost jen 55 m^2. Odpůrkyně správně uváděla, že budoucí počet obyvatel nelze jednoznačně stanovit, nezbývá proto, než jej určit odborným odhadem. V tomto směru přitom, i kdyby byl reálný odhad pořizovatele na úrovni 3 500 až 3 700 obyvatel podsazený, je územní plán v oblasti řešení odpadních vod nastaven dostatečně i pro teoretický nárůst na cca 5 800 obyvatel. I kdyby byl ovšem tento odpůrkyní zvažovaný strop překročen, poskytuje územní rezerva pro rozšíření ČOV jasnou pojistku, která by obci umožnila na daný stav reagovat, přičemž stranou nezůstává ani souběžná možnost dojednání a zainvestování rozšíření ČOV v Roztokách. Nelze konečně odhlédnout ani od toho, že zvažovaný demografický výhled je dlouhodobý až na dalších 20 – 30 let. Územní plán se však vyvíjí v kratších intervalech, stavební zákon v § 55 odst. 1 předpokládá sledování uplatňování územního plánu v pravidelných čtyřletých intervalech, které umožňují včas zareagovat na případný odlišný vývoj v území oproti předpokládanému scénáři a hledat další, popř. doplňující alternativy řešení problematiky čištění odpadních vod (další rozvoj kapacit, zbrždění výstavby přísnější etapizací apod.).

66. Konečně soud považuje za přijatelné řešení i podmínění kolaudace výstavby v hlavních rozvojových lokalitách bytové výstavby zajištěním dostatečné kapacity pro čištění odpadních vod. V tomto směru má odpůrkyně pravdu v tom, že zajištění čištění odpadních vod je otázkou, která se i bez ohledu na znění napadeného územního plánu musí řešit v územním řízení na základě ustanovení § 90 odst. 1 písm. a) a b) stavebního zákona (stavební úřad posuzuje, zda je záměr žadatele v souladu mj. s požadavky stavebního zákona a jeho prováděcích předpisů a s požadavky na veřejnou dopravní nebo technickou infrastrukturu k možnosti a způsobu napojení) ve spojení s § 6 odst. 1 vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, ve znění pozdějších předpisů, podle nějž stavby podle druhu a potřeby musí být napojeny na zařízení pro zneškodňování odpadních vod, přičemž i kdyby snad stavební úřad sám od sebe řešil jen otázku fyzického napojení na kanalizační síť, odpůrkyně nepochybně může a měla by jako účastník územního řízení podle § 85 odst. 1 písm. b) stavebního zákona vždy upozornit na to, že i přes fyzickou možnost připojení na kanalizační řad není doposud garantována kapacita na příslušné ČOV. V každém případě však podmínka nastavená napadeným územním plánem, tj. podmínka zajištění dostatečné kapacity pro čištění odpadních vod (nová ČOV či zajištění zvýšení objemu odpadních vod čištěných na ČOV Roztoky) pro kolaudační souhlas nebo oznámení záměru započít s užíváním stavby v plochách Z02, Z03a, Z03b, Z13a, Z13b a Z14 uvedená ve výrokové části věnované etapizaci (str. 55-56) brání zahájení užívání nových staveb do doby, než bude čištění odpadních vod i pro tyto nové stavby zajištěno. Toto řešení tak umožňuje zachovat funkčnost stávajícího systému odstraňování odpadních vod pro stávající připojené stavby a představuje současně motivaci pro investory plánované výstavby, aby se zapojili do řešení aktuální situace, v níž obec má prakticky vyčerpánu kapacitu pro odstraňování odpadních vod. Toto řešení má přitom výhodu v tom, že dopadá i na ty investory, kteří již mají vydáno územní rozhodnutí, popř. i stavební povolení na novou výstavbu (což se týká vlastně všech takto regulovaných ploch s výjimkou plochy Z14, jak zachycuje výkres G4, který je připojen k textové části odůvodnění napadeného územního plánu). Pokud by taková podmínka byla navázána na dřívější fázi rozhodování v území, mohla by přijít s ohledem na již zajištěná rozhodnutí povolující výstavbu vniveč. Je přitom na úvaze odpůrkyně, jakým způsobem zajistí řádnou funkčnost systému odstraňování odpadních vod na svém území, a soudu do této úvahy nad rámec reakce na případnou zjevnou nereálnost řešení navrženého v územně plánovací dokumentaci (což není tento případ) nepřísluší zasahovat. V konečném důsledku lze také poukázat na to, že nastavení takové podmínky nepochybně je jistým zásahem do vlastnického práva vlastníků takto regulovaných pozemků s již vydaným územním rozhodnutím a jeho přípustnost je podmíněna dodržením zásady přiměřenosti takového zásahu, tj. i tím, že ze srovnatelných řešení je použito takové opatření, které ještě vede k požadovanému výsledku (zajištění odvádění odpadních vod), ale přitom zasahuje do vlastnického práva co nejméně. Právě takovým řešením je vztažení

podmínky získání patřičné kapacity na ČOV teprve až na závěrečnou etapu úředního schvalování výstavby. Takové řešení totiž umožňuje vlastníkům do doby realizace nové ČOV (či dojednání a realizace navýšení kapacity na externí ČOV) mezitím realizovat výstavbu, byť s rizikem, že v případě prodlev se zprovozněním dodatečné kapacity na ČOV nebude možné v mezidobí realizované stavby dočasně užívat (a tedy ani včas splnit případné smlouvy o prodeji nových bytů a domů). Vzhledem k tomu, že hlavní developeři (jedná se o osoby zúčastněné na řízení I až VII) byli v průběhu řízení o pořízení napadeného územního plánu aktivní a podávali v dané souvislosti připomínky i námitky včetně upozornění na možnost napadení územního plánu v řízení před soudem, jeví se toto řešení přijaté odpůrkyní z pohledu soudu nejen správným, ale i prozíravým. Soud tak shrnuje, že návrhové body zpochybňující koncepci nakládání s odpadními vodami neshledal důvodnými.

67. Další skupinou návrhových bodů navrhovatelé zpochybňovali koncepci zásobování obce pitnou vodou. V tomto směru zadání požadovalo v kapitole II. a). 3. 2 věnované veřejné technické infrastruktuře toto: *„V územním plánu budou prověřeny a řešeny problémy a deficity v zásobování obce pitnou vodou, zejména vyčerpaná kapacita přivaděče z vodojemu Velké Přílepy a kvalita vody v zásobním řadu z Tuchoměřic. Prověřeny budou možnosti posílení přivaděče do VDJ Velké Přílepy, dalšího zásobování části obce zásobním řadem z Tuchoměřic, přivedení vody od Padesátníku přes Horoměřice, popř. zapojení do jednotného řízení dodávek pitné vody pro skupinu obcí od Kněževse po Úholičky. Navržená koncepce zásobování pitnou vodou musí kapacitně pokrýt současnou potřebu a předpokládanou potřebu pro navrhovaný rozvoj obce."* Podle navrhovatelů přitom napadený územní plán svou koncepcí nepokrývá předpokládanou potřebu v budoucnu vyvolanou značným nárůstem bytové výstavby.

68. Ani zde však soud nedává navrhovatelům za pravdu. Pokud jde o výpočet budoucího počtu obyvatel předkládaný navrhovateli, k tomu se soud vyjádřil již ve vztahu ke koncepci odkanalizování obce. Vodovodní řady proto nemusí být dimenzovány na tak vysoký počet, jaký uvádějí navrhovatelé. Namítají-li dále navrhovatelé stávající problémy v zásobování vodou, ty odpůrkyně nepopírá. V kapitole 3.e.4.2.4 odůvodnění napadeného územního plánu přiznává, že doposud využívaný vodojem obce Velké Přílepy se s ohledem na již maximálně využitou kapacitu vodovodního přivaděče v období zvýšené spotřeby o víkendech a během jarních a letních měsíců nestíhá doplňovat, a může tak docházet k omezování dodávek pitné vody. Stejně tak přiznává občasné znečištění pitné vody přiváděné vodovodním přivaděčem z Tuchoměřic mechanickými nečistotami, přičemž však upozorňuje na to, že příčinou tohoto znečištění je stáří litinového vodovodního řadu především v Tuchoměřicích, protože jeho část ve Statenicích již byla vyměněna. Jako řešení pak napadený územní plán navrhuje výstavbu tří nových vodojemů pro jednotlivá tlaková pásma v obci, a to právě v klíčových rozvojových oblastech (Boušovský, Jabloňový sad a pod Chotolem), přičemž poukazuje na to, že v mezidobí se již podařilo v rámci Dobrovolného svazku obcí VPSÚ (Velké Přílepy, Statenice a Úholičky) ve 4. čtvrtletí 2017 zkolaudovat nový vodovodní přivaděč. Dále mají být dobudovávány vodovodní řady v částech obce, kde zatím chybějí. Pokud jde o vodu z Horoměřic, nečistoty budou řešeny pokračující výměnou litinového potrubí a zlepšením technologické kázně provozovatele vodárenské infrastruktury v Tuchoměřicích, přičemž i zde se v delším časovém horizontu bude prověřovat možnost posílení dodávek vody.

69. Z takto popsaného řešení podle soudu jednoznačně vyplývá, že odpůrkyně vytvořila funkční řešení infrastruktury v této oblasti. Nedostatečnou kapacitu převážně využívaného vodovodního přivaděče směřujícího na Velké Přílepy se podařilo vyřešit (oproti situaci, z níž vycházelo zadání) již před vydáním napadeného územního plánu, takže se aktuální otázkou stalo s ohledem na značné nepravidelnosti v odběru pitné vody zajištění dostatečné zásoby pitné vody v blízkosti míst odběru. Takové řešení pomůže vykrýt období špičkových odběrů, kdy by se s ohledem na značný budoucí nárůst počtu obyvatel mohly v budoucnu teoreticky znovu opakovat obtíže plynoucí z dočasného překročení maximální kapacity vodovodního přivaděče, a to i nově vybudovaného. Vybudování hned tří vodojemů na území obce v tomto směru skutečně může

umožnit využití období sníženého odběru (zejm. v noci) k akumulaci vody do vodojemů, které pak budou moci v obdobích spotřební špičky zajišťovat dostatečnou kapacitu dodávek pitné vody. Současně obec opět podmínila na str. 55-56 výrokové části věnované etapizaci kolaudační souhlas nebo oznámení záměru započít s užíváním stavby v klíčových rozvojových lokalitách (plochách Z02, Z03a, Z03b, Z13a, Z13b a Z14) zajištěním dostatečné kapacity pitné vody. V lokalitě Z13b (Jabloňový sad – jih) pak dokonce přímo vybudováním vodojemu s automatickou tlakovou stanicí a napojením na existující vodovodní řad ulicí Pod Višňovkou, takže masivní růst nové zástavby je podvázán předchozími investicemi do vodní infrastruktury tak, aby fungování stávající infrastruktury nebylo narušováno. Výstavba nových vodojemů přitom zjevně může nahradit donedávna používaný vodojem ve Velkých Přílepech, jehož kapacitu již sousední obec není ochotna s odpůrkyní sdílet. Opomenuta není ani problematická situace se zásobováním z Tuchoměřic, kde navrhovatelé v návrhu neupozorňují na nízkou kapacitu, ale na nízkou kvalitu dodávané vody. Výměna nevyhovujícího potrubí je rozumným řešením, a pokud jde o apel na provozovatele vodárenské infrastruktury v sousední obci k větší technologické kázni, jiné řešení v rukou odpůrkyně nemá, neboť není oprávněna v procesu územního plánování regulovat území sousedních obcí, natožpak samotné nevhodné provozování cizí infrastruktury. Teprve v návaznosti na odstranění technologických problémů v obci Tuchoměřice a výměně přivaděče mezi touto obcí a odpůrkyní pak má význam řešit navýšení kapacity vodovodního přivaděče z Prahy do Tuchoměřic, který by umožnil navýšit společné odběry i z tohoto směru, zejména pokud vodovodní přivaděč od Velkých Přílep je již zkapacitněn. Pokud navrhovatelé v průběhu jednání upozornili na to, že obec Tuchoměřice se nyní brání navýšení dodávek pitné vody pro nové rozvojové plochy, jedná se o skutečnost, která dle všeho nastala až po vydání napadeného územního plánu, a není tak pro posouzení návrhu relevantní. Na tento nový fakt lze přirozeně reagovat při nejbližší aktualizaci územního plánu, popř. se lze pokusit o konstruktivní vyjednávání se sousední obcí, které by její odpor k navýšení stávajících smluvně zajištěných kapacit či k prodloužení platnosti smlouvy mohlo překonat. Samozřejmě lze i bez ohledu na pravidelný termín zkoumání uplatňování stávajícího územního plánu také navrhnout zcela nové řešení zásobování pitnou vodou formou změny napadeného územního plánu. To je však otázka, kterou soudu v tomto řízení řešit nepřísluší.

70. Navržené řešení podle názoru soudu nelze označit za zjevně vadné a nefunkční, naopak se jeví jako rozumný návrh umožňující zajistit potřeby rostoucí obce. Vzhledem k tomu, že soudu přitom nepřísluší obci diktovat, jakým způsobem a z jakého směru má zajistit dostatečné zásobování pitnou vodou, nemůže soud ani prosazovat jiné možné řešení, s kterým by případně přicházeli navrhovatelé. Navrhovatelé ostatně sami ani jiné řešení nenabízejí a opět pomíjejí, že na nepředpokládané obtíže při realizaci koncepce bude možné v případě potřeby reagovat v rámci aktualizací územního plánu. Soud tedy nesdílí představu navrhovatelů, že odpůrkyně přijala řešení nesplňující požadavky zadání či rozhodných právních předpisů.

71. Pokud jde o dopravní koncepci napadeného územního plánu, zde navrhovatelé mají za to, že nijak nereaguje na hrozící nárůst automobilové dopravy v důsledku zástavby nových obytných ploch ani na potřebu napojit obec na plánovanou přeložku silnice II/240 a namísto toho jen nereálně vymezuje územní rezervy R02 a R03 jako alternativu k obchvatu obce vymezenému ZÚR. I zde však má soud za to, že odpůrkyně, resp. projektantka a pořizovatelka napadeného územního plánu byly schopny přesvědčivě obhájit funkčnost řešení, které navrhly.

72. Pokud jde o zmíněné územní rezervy, napadený územní plán nijak nepopírá v ZÚR zakotvenou přeložku silnice II/240, neboť opakovaně upozorňuje na to, že cílem vymezovaných územních rezerv není náhrada přeložky plánované ZÚR, nýbrž snaha řešit i po realizaci přeložky nadále předpokládané značné objemy silniční dopravy generované obytnou výstavbou v okolních obcích i v samotných Statenicích, pro niž přeložka nebude svým trasováním vhodná. Současně je upozorňováno i na to, že průběh hlavních komunikací obcí bude vždy značnou komplikací, protože šířkové parametry dané stávající zástavbou v obci spolu s terénními limity (údolí

Únětického potoka, příkré svahy) neumožňují odstranit komunikační problémy způsobem odpovídajícím současným požadavkům na silnice daného typu a intenzity provozu. Je zde tak jednoznačně vysvětleno, že smyslem vymezovaných územních rezerv je nalézt vhodnou trasu pro obchvat obce Statenice (a dalších obcí v sousedství) tak, aby došlo k odklonu i většiny (po vybudování přeložky silnice II/240) zbylé dopravní zátěže z okolních obcí mimo zastavěné území na komunikaci odpovídajících parametrů. V odůvodnění napadeného územního plánu je též vysvětleno, že vzhledem ke konfiguraci terénu a míře zastavěnosti není obchvat řešitelný v katastru obce Statenice a že cílem vymezení územních rezerv je iniciovat diskusi se sousedními obcemi a krajským úřadem o možné alternativě dopravního řešení největšího dopravního problému na území obce (srov. např. str. 199 a 294). Názor sousedních obcí se může v průběhu času změnit, a tudíž jejich aktuální nesouhlas ještě není překážkou pro vymezení takové územní rezervy, která v tuto chvíli nepředstavuje závazné řešení daného problému.

73. Současně je i pravdou, že odpůrkyně nerezignovala na řešení napojení obce na nově plánovanou přeložku, pouze na rozdíl od názoru navrhovatelů nepovažuje za potřebné za tímto účelem vymezovat koridor pro novou silniční komunikaci, nýbrž předpokládá připojení po stávajících komunikacích. I takové řešení je nepochybně možné a územní plán je skutečně podporuje i formou vymezení veřejně prospěšných staveb s možností vyvlastnění. Jedná se o odpůrkyní zmiňovaný koridor VD24, který má sloužit rekonstrukci stávající silnice III/0079 a jejímu doplnění o okružní křižovatku, doplněný o koridory VD10 a VD18 umožňující zřízení souběžné stezky pro pěší a cyklisty, která tak může dále zvýšit bezpečnost provozu na silnici III/0079, jež má v budoucnu sloužit k napojení na přeložku silnice II/240. Napadený územní plán jde ovšem ještě dále a lze říci, že jako veřejně prospěšné stavby s možností vyvlastnění vymezuje prakticky všechny hlavní komunikace procházející obcí (kromě VD24 i VD22 a VD23 kopírující celou trasu silnic II/240 a III/2405), a tím vytváří předpoklady pro nezbytné stavební úpravy těchto dopravních tepen. Stejně tak pozitivně vyznívá i vymezení veřejně prospěšných staveb VD19 a VD21 v rozvojové oblasti Chotola a Jabloňového sadu, které umožní se vyhnout dopravně nejproblematičtějšímu prostoru přemostění Únětického potoka a průtahu silnice II/240 centrem místní části Černý Vůl (srov. str. 49 a 50 výrokové části napadeného územního plánu spolu s výkresem P3). Pokud jde o rozvojovou oblast Boušovský, zde sice nebyly vymezeny přímo koridory veřejně prospěšných staveb s možností vyvlastnění, dopravní propojení ale napadený územní plán účinně zajišťuje jinou formou, když v podmínkách pro zastavitelné plochy Z02, Z03a a Z03b stanoví konkrétní body a povinnost jejich propojení komunikacemi místního významu (A-B, resp. A-C) jako náplň povinně zpracovávané územní studie (spolu s podmínkami řešení zásobování pitnou vodou a odkanalizování) a jako podmínku, jež musí být splněna před vydáním kolaudačního souhlasu či oznámením záměru započít s užíváním stavby (srov. str. 52-55). Navíc propojení bodů A-C opět dává ve spojení s koridorem VD19 i pro případ nerealizování územní rezervou navrhovaného obchvatu možnost směřovat dopravu z lokality Boušovský směrem do Prahy mimo centrum Černého Vola, byť v tomto případě by muselo dojít k využití stávajících komunikací vedoucích přes centrum Statenic.

74. Namítají-li pak navrhovatelé, že napadený územní plán neřeší konkrétní podobu optimalizace vedení hlavních silničních tahů obcí, soud souhlasí s odpůrkyní v tom, že takto podrobné řešení již vybočuje z podrobnosti územního plánování a je spíše úkolem pro územní a stavební řízení, v němž teprve bude třeba nadefinovat přesné parametry šířkových úprav a úprav nivelety řešené komunikace, stejně jako konkrétní dopravní opatření zlepšující v rámci objektivně daných limitů bezpečnost silničního provozu. Lze jen podotknout, že určitá dílčí opatření i tak napadený územní plán zmiňuje, když na str. 20 výslovně uvádí, že v ulici Statenická mezi obecním úřadem a odbočením do ulice U Školy a v ulici Kralupská v celém zastavěném území se navrhuje chodník s tím, že bude řešen v podrobnější dokumentaci. V kontextu těchto zmínek je tak třeba vykládat rozsah a obsah veřejně prospěšných koridorů VD23 a VD22. Napadený územní plán konečně vymezuje i množství koridorů pro realizaci pěších propojení mezi jednotlivými lokalitami Statenic

(VD01 až VD16 a VD25) tak, aby pěší přeprava nemusela probíhat jen po hlavních silničních tazích obcí.

75. Lze tedy shrnout, že navrhovatelé nemají pravdu, pokud tvrdí, že napadený územní plán komunikaci III/0079 vůbec neřeší a že zcela postrádá řešení pro napojení na přeložku silnice II/240 a pro budoucí nárůst dopravy vyvolaný novou zástavbou. Taková řešení územní plán obsahuje, nejedná se o řešení zjevně nereálná a z hlediska rozsahu soudního přezkumu opatření obecné povahy již není relevantní to, že navrhovatelé považují za lepší řešení vymezení samostatné komunikace napojující obec na plánovanou přeložku silnice II/240, neboť výběr mezi více možnými řešeními byl a je plně v rukách odpůrkyně. I zde tedy nelze navrhovatelům přisvědčit.

76. Zjevně nedůvodná je dále argumentace týkající se vymezení ochranných pásem letiště. V tomto směru platí, že opatření obecné povahy je způsobilé založit práva či povinnosti jen svou výrokovou částí. Samotné odůvodnění územního plánu tak není způsobilé jakkoliv závazně zasáhnout do právní sféry navrhovatelů a lze zde analogicky odkázat na ustanovení § 68 písm. d) s. ř. s., podle nějž je nepřípustná žaloba směřující jen proti důvodům rozhodnutí správního orgánu. Přitom limity vyplývající z ochranných pásem Letiště Václava Havla jsou zachyceny pouze ve výkresech G2 a O1, které nejsou součástí výrokové části napadeného územního plánu, nýbrž jeho odůvodnění, a v textu jsou popisovány také jen v jeho odůvodnění (poprvé až na str. 98 a dále pak na str. 103). I kdyby tedy tato námitka byla důvodná, nemohla by vést ke zrušení výroku napadeného územního plánu, který takovou otázku neupravuje a ani upravovat nemusí. Proto se touto námitkou soud pro nadbytečnost nezabývá, resp. ji nutně vyhodnocuje jako nedůvodnou.

77. Další argumenty navrhovatelů směřují k ochraně ZPF, když mají za to, že napadený územní plán byl vydán v rozporu se stanoviskem dotčeného orgánu a porušuje § 4 zákona o ZPF.

78. V tomto směru ze správního spisu vyplývá, že v rámci koordinovaného stanoviska ze dne 11. 8. 2014 vydaného v návaznosti na společné jednání krajský úřad souhlasil s nezemědělským využitím navrhovaných lokalit podle vyhodnocení předpokládaných důsledků navrhovaného řešení na ZPF na str. 123 – 125 (tehdejšího) návrhu napadeného územního plánu v celkovém rozsahu cca 112,89 ha. Oproti tomu, stanovisko krajského úřadu ze dne 5. 11. 2014 vydané podle § 50 odst. 7 stavebního zákona za účelem kontroly koordinace využívání území z hlediska širších územních vztahů a souladu s PÚR konstatovalo, že návrh územního plánu není mj. v souladu s body 19 a 20 PÚR, neboť plochu Z22 a navazující část plochy Z02 až k silnici vymezuje ve volné krajině na nejkvalitnější půdě. Na to odpůrkyně reagovala žádostí o potvrzení o odstranění nedostatků ze dne 27. 7. 2015 s argumentací, že plocha Z22 bude v návrhu (též v reakci na stanovisko orgánu ochrany přírody) upravena z plochy SO2 na plochu RX a převedena do ploch změn v krajině (nyní se jedná o plochu K10). Navazující část plochy Z02 až k silnici pak byla vymezena již v dosavadním územním plánu jako plocha občanské vybavenosti ZOS 2 s tím, že se mění pouze poměr velikosti ploch. Na to pak reagoval krajský úřad dne 31. 8. 2015 vydáním potvrzení o odstranění nedostatků návrhu územního plánu ve smyslu § 50 odst. 8 stavebního zákona.

79. Z obsahu správního spisu tak vyplývá, že napadený územní plán byl vydán v podobě souladné s požadavky dotčených orgánů, neboť návrh byl přizpůsoben stanovisku krajského úřadu zmiňovanému navrhovateli a krajský úřad již následně k upravené podobě návrhu neměl výhrady.

80. Pokud jde pak o zákonnou ochranu ZPF, zákon o ZPF skutečně v § 4 odst. 3 stanoví, že zemědělskou půdu I. a II. třídy ochrany lze odejmout pouze v případech, kdy jiný veřejný zájem výrazně převažuje nad veřejným zájmem ochrany ZPF, na druhou stranu však platnost tohoto pravidla limitoval navazujícím odst. 4, podle nějž se odst. 3 nepoužije při posuzování těch ploch, které jsou obsaženy v platné územně plánovací dokumentaci, pokud při nové územně plánovací činnosti nemá dojít ke změně jejich určení. V tomto směru proto odpůrkyni nic nebránilo

v převedení zastavitelných ploch na zemědělských půdách I. a II. třídy z dosavadní územně plánovací dokumentace do napadeného územního plánu, bylo-li zachováno funkční určení těchto ploch. Přitom vzhledem k tomu, že předchozí územní plán byl vydáván ještě podle dřívějších právních předpisů, které při definici funkčního využití zastavitelných ploch používaly odlišnou terminologii, nelze za změnu určení považovat prostou změnu pojmenování jednotlivých typů ploch nebo jen dílčí posuny v regulativech využití ploch, nýbrž jen změny podstatné, zejména jsou-li spojeny s nižší mírou veřejného zájmu na vymezení takové plochy oproti dříve vymezenému účelu takové plochy.

81. V tomto směru napadený územní plán zdůrazňuje, že rozsah zastavitelných ploch na zvláště cenných zemědělských půdách I. a II. bonity vychází z dosavadního územního plánu, což dokresluje v rámci svého odůvodnění výkresem G3, ze kterého vyplývá, že plochy Z02, Z03a a Z03c v lokalitě Boušovský, na něž navrhovatelé výslovně upozorňují (popř. i plocha Z03b), již byly v plném rozsahu převzaty z dosavadního územního plánu (jeho změny č. 1). Navrhovateli k důkazu předkládaný výkres ÚSES ke změně č. 1 původního územního plánu přitom potvrzuje, že na pozemcích zahrnutých ve sporných plochách skutečně byly již změnou č. 1 vymezeny zastavitelné plochy. V celém napadeném územním plánu se tak vyskytuje jen nepatrné množství zastavitelných ploch, které doposud neměly předobraz v dřívější územně plánovací dokumentaci, přičemž jen výjimečně jsou vymezeny na plochách ZPF I. nebo II. kategorie. Tak je tomu jen u plochy Z10 pro novou ČOV, na jejímž vymezení nepochybně je zásadní veřejný zájem (na nedostatečnosti stávajících parametrů systému čištění odpadních vod se ostatně shodují všichni účastníci i osoby zúčastněné na řízení), a u plochy Z21, která je zčásti určena k výstavbě dopravní infrastruktury, konkrétně okružní křižovatky a upravené trasy ulice K Cihelně tak, aby byla odstraněna jedna z dopravních závad v území v souladu s požadavky zadání (stávající nevhodné napojení ulice K Cihelně na silnici II/240). Výměnou za to je vlastníkovi dotčeného pozemku umožněna na zbylé části pozemku obytná výstavba (srov. str. 97 odůvodnění napadeného územního plánu). I takové řešení lze považovat za řešení ve veřejném zájmu, když připuštění nepříliš rozsáhlé výstavby na zemědělské půdě II. bonity výměnou za zpřístupnění pozemku pro výstavbu dopravní infrastruktury považuje soud v dané situaci za nutné s ohledem na požadavek proporcionality zásahu do vlastnického práva. V situaci, kdy ulice K Cihelně na silnici II/240 napojena je, byť pod nevhodným úhlem, by bylo prosazení změny trasování formou veřejně prospěšné stavby s možností vyvlastnění patrně nepřiměřeným zásahem do práv vlastníka. Proto náprava této dopravní závady i z pohledu soudu vyžadovala dílčí vyhovění požadavkům dotčeného vlastníka; bez něj by byla nemožná.

82. Soud tedy shrnuje, že tam, kde bylo třeba prokázat veřejný zájem na záboru ZPF I. a II. třídy, byl veřejný zájem odpůrkyní prokázán, což potvrzují i kladná stanoviska dotčených orgánů, která tyto otázky neponechala bez povšimnutí. V rozsahu, kde byly zastavitelné plochy vymezeny již dřívějším územním plánem, se zvýšená ochrana zvláště kvalitní zemědělské půdy v souladu s § 4 odst. 4 zákona o ZPF neuplatnila a bylo pouze na úvaze odpůrkyně, zda vymezení těchto ploch jako zastavitelných zachová, nebo nikoliv. Tato úvaha přitom nebyla zcela volná, neboť pro odpůrkyni to znamenalo zvažovat rizika plynoucí z případného zrušení zastavitelnosti dosud zastavitelných ploch v podobě náhrady za změnu v území podle § 102 stavebního zákona a v neposlední řadě opět zvažovat také otázku proporcionality takového zásahu do práv dotčených vlastníků, která je o to naléhavější, investovali-li tito vlastníci již v mezidobí potenciálně značné finanční prostředky do investiční přípravy výstavby v takovém území a získali-li dokonce již územní rozhodnutí nebo stavební povolení, jako je tomu právě ve významné části lokality Boušovský, proti níž navrhovatelé v této souvislosti brojí především. Zejména v situaci, kdy podle slov osob zúčastněných na řízení I až VI již dokonce v daném území některé stavby vznikly, by bylo zrušení zastavitelnosti území obtížně zdůvodnitelné, nehledě na to, že by nemělo vliv na využitelnost již vydaných územních rozhodnutí. V dané situaci tak soud není v pozici, aby odpůrkyni za její výběr z více nabízejících se možností

kritizoval, natož v tomto směru zasahoval do jejího práva na samosprávu. Jen pro úplnost lze podotknout, že eventuální procesní nezákonností vymezení těchto zastavitelných ploch v předchozím územním plánu se již dnes soud zabývat nemůže, neboť lhůta pro podání návrhu na zrušení takového územního plánu již dávno marně uplynula (řízení o návrhu na zrušení změny č. 1 původního územního plánu bylo zastaveno z důvodu zpětvzetí návrhu usnesením NSS ze dne 15. 2. 2012, č. j. 3 Ao 8/2011-63).

83. Pokud pak navrhovatelé napadají též výpočet záboru zemědělské půdy v napadeném územním plánu, soud konstatuje, že tato pasáž se týká jen odůvodnění a její případná nesprávnost či nepřesnost není způsobilá vyvolat nezákonnost výrokové části napadeného územního plánu. Rozsah vymezených zastavitelných ploch totiž výrok vymezuje jednoznačně ve své grafické části (ve výkresech P1 a zejména P2), potažmo, pokud jde o jejich popis, v textové části (str. 13-18). Ostatně soud ve výpočtu záboru zemědělské půdy ani nezaznamenal nějakou zjevnou vadu, přičemž navrhovatelé sami také nebyli schopni konkrétně uvést, jaké pozemky nebyly do výpočtu započteny, u kterých pozemků byla použita nesprávná výměra nebo v jaké fázi výpočtu je chyba. Odkazují-li navrhovatelé jen na číselný údaj z předchozí územně plánovací dokumentace, nejedná se o konkrétní označení vady napadeného územního plánu, neboť i v případě správnosti kontrolního orientačního výpočtu navrhovatelů není vyloučeno, že napadený územní plán je bezvadný, neboť početní chyba stejně tak dobře mohla být obsažena v předchozím územním plánu. Proto soud nemohl přisvědčit ani této části návrhových bodů zpochybňující výpočet záboru ZPF.

84. Dále se navrhovatelé věnovali problematice plochy Z01 pro mateřskou školu, kterou zpochybňovali tvrzením o jejím umístění v nivě Únětického potoka a o předchozím zrušení změny č. 3 původního územního plánu soudem. V této souvislosti musí soud nejprve připomenout svůj rozsudek ze dne 18. 3. 2014, č. j. 50 A 2/2014-52. Tímto rozsudkem byla zrušena změna č. 3 původního územního plánu vymezující plochu pro výstavbu mateřské školy, a to nikoliv na základě meritorního posouzení přípustnosti či vhodnosti takového umístění plochy, nýbrž v reakci na předchozí rozsudek NSS ze dne 30. 10. 2008, č. j. 9 Ao 2/2008 - 62, publikovaný pod č. 1766/2009 Sb. NSS, který přímo ve vztahu k předcházející územně plánovací dokumentaci odpůrkyně vysvětlil, že je z důvodu nejasného vymezení úprav přijatých ve změně č. 1 k regulativům původního územního plánu nesrozumitelná a že bez odstranění těchto vad ji nelze měnit dalšími změnami (NSS se konkrétně zabýval změnou č. 2). Nebylo-li možné vydat změnu č. 2 původního územního plánu, stejně tak nebylo možné vydat ani změnu č. 3, neboť ani ta neměla ambici odstranit nejasný vztah regulace ve změně č. 1 vůči regulaci v původním územním plánu. Je přitom pravdou, že *obiter dictum* zdejší soud naznačil, že věcně by změna č. 3 v soudním přezkumu obstát mohla. Z uvedeného tak vyplývá, že závěry vyjádřené v rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 18. 3. 2014, č. j. 50 A 2/2014-52, důvodem pro zrušení vymezení plochy Z01 pro výstavbu mateřské školy být nemohou.

85. Pokud jde o lokalizaci plochy Z01, mezi účastníky není sporu o tom, že plocha nezasahuje ani do aktivní zóny záplavového území, ani do záplavového území stoleté vody, rozpor panuje jen v tom, zda se plocha nedotýká údolní nivy jakožto významného krajinného prvku ve smyslu § 3 odst. 1 písm. b) věty druhé zákona o ochraně přírody a krajiny. Ani zde přitom soud nedává navrhovatelům za pravdu. Samotný rozsah údolní nivy není přesně vymezen v žádném z mapových podkladů a není ani jednoznačně definován právně. Lze však přiměřeně zohlednit výkres předpokládaných záborů ZPF, který zachycuje hranice jednotlivých bonitních půdně ekologických jednotek, přičemž podél toku Únětického potoka zachycuje souvislé pásmo nejúrodnější zemědělské půdy s BPEJ 1.60.00/1, které odpovídá půdám, jejichž půdotvorným substrátem jsou nivní uloženiny, popř. spraše (viz např. elektronických katalog BPEJ provozovaný Ministerstvem zemědělství na adrese https://bpej.vumop.cz/16000). Vzhledem k tomu, že tento pás je ve většině území poměrně široký, lze pro zjednodušení vycházet z toho, že zachycuje skutečně celé území údolní nivy, v němž se dlouhodobě vodní tok projevuje.

Z tohoto výkresu je přitom patrné, že část plochy Z01 skutečně přesahuje i do tohoto pásma, jedná se však pouze o menší pás na jihu plochy, na němž jsou podle hlavního výkresu vymezeny plochy soukromé a vyhrazené zeleně (ZS) a veřejné zeleně (ZV), tedy plochy nezastavitelné. Plocha pro občanské vybavení (OV) je napadeným územním plánem vymezena skutečně až v severozápadním rohu plochy Z01 v místech, kde se již nacházejí zemědělské půdy nejnižší, tj. V. třídy ochrany. Ze zakreslených vrstevnic je přitom patrné, že se jedná o část nacházející se již poměrně vysoko nad korytem Únětického potoka, na kterou již vodní tok přímo nepůsobí. Soud proto v souladu s odpůrkyní uzavírá, že plocha vyhrazená pro výstavbu mateřské školy s nivou Únětického potoka nekoliduje, a nezpochybňuje tak naplnění požadavku zadání, aby (až na nezbytné výjimky) nebyly zastavitelné plochy v údolní nivě vymezovány. Samotné vymezení nezastavitelných ploch ZS a ZV v údolní nivě její ochranu nezpochybňuje a nebrání ani dílčímu oplocení v (relativně malé) ploše ZS pro účely zahrady přiléhající k mateřské škole, neboť samotné plocení se nenachází v území ohroženém záplavami. Přitom na vymezení mateřské školy (a tedy i přilehlé zahrady) existuje v dané obci nepochybně značný veřejný zájem. Lze též podotknout, že v průběhu pořizování územního plánu žádný z navrhovatelů související námitku proti návrhu územního plánu neuplatnil [jen navrhovatel g) uplatnil připomínku, ale již ve fázi zpracování zadání], nelze proto odpůrkyni vytýkat, pokud se samotný územní plán vzájemným vztahem plochy Z01 a údolní nivy výslovně nezabývá.

86. Namítají-li navrhovatelé až v replice rozpor takového vymezení se stanoviskem Městského úřadu Černošice z roku 2009, má soud takový návrhový bod za opožděně uplatněný. I tak však lze na jeho adresu poznamenat, že v roce 2009 ještě vůbec nebyl návrh napadeného územního plánu projednáván (o jeho pořízení bylo rozhodnuto až dne 18. 6. 2012), a nemohlo se tak jednat o stanovisko vydané k aktuálnímu návrhu. Procesně tak toto stanovisko není vůbec relevantní, neboť pořizovatele a odpůrkyni v procesu přijímání napadeného územního plánu nezavazovalo (proto jím nebyl prováděn ani důkaz). Totéž platí o dodatečně tvrzené nedostatečné kapacitě mateřské školy, k čemuž lze jen podotknout, že zrušením plochy Z01 by se situace ještě zhoršila a že podmínkou pro pořízení územní studie v plochách Z02 a Z03b je vymezení ploch pro základní občanské vybavení, takže obec bude mít ještě prostor usilovat o vymezení další mateřské školy na pozemcích soukromých investorů ve fázi zpracování územní studie. Opožděně (až v průběhu jednání) byl konečně uplatněn i argument, že plocha pro mateřskou školu je vymezena na navážce, která má nestabilní podloží a svou vahou ohrožuje okolí prostřednictvím vlivu na stoupající hladinu spodní vody. Soud se tedy nemůže zabývat ani jeho pravdivostí a eventuálním vlivem na zákonnost napadeného územního plánu.

87. Ve vztahu k ploše OV v rámci nové zastavitelné plochy Z13b dále navrhovatelé zpochybňují realizovatelnost využití takové plochy pro výstavbu základní školy, která je přitom klíčovým prvkem základní občanské vybavenosti obce. V tomto směru soud považuje za významné vysvětlení odpůrkyně, že sama nemá k dispozici žádné vhodné pozemky pro umístění plochy pro novou základní školu (odkázat lze též na str. 113 odůvodnění, kde je podrobně komentována nevyužitelnost vlastních pozemků pro budoucí mateřskou školu; uvedené důvody totiž stejnou měrou dopadají i na záměr nové základní školy). Mezi účastníky řízení je evidentně nesporné, že obec základní školu potřebuje. Z toho ovšem zcela logicky vyplývá nutnost takovou plochu v napadeném územním plánu vymezit na pozemcích soukromých vlastníků, třebaže stavební zákon pro daný případ v § 170 neumožňuje takový pozemek vyvlastnit. Pokud tedy navrhovatelé vytýkají vymezení plochy na pozemku soukromého vlastníka, je jejich argumentace zjevně nedůvodná.

88. S tvrzením o kolizi plochy pro základní školu s již vydaným územním rozhodnutím odlišné povahy i s tvrzením o nevhodnosti plochy z důvodů hrozícího podmáčení pozemku a přítomnosti umělé navážky zeminy navrhovatelé přicházejí až v replice, tedy opět opožděně. Nicméně i zde lze ve stručnosti konstatovat, že v územním plánu je lepší alespoň nějaká plocha pro základní školu, než žádná. Navíc soud souhlasí s argumentací odpůrkyně, z níž vyplývá, že

obec je tak jako tak odkázána na uzavření dohody s vlastníkem dotčených pozemků, přičemž napadený územní plán pro takovou dohodu vytváří dobré předpoklady mj. tím, že ve svých regulativech umožňuje umístění základní školy *de facto* v jakékoliv ploše BI, BV a SM (resp. BI1, BV1 a SM1; srov. str. 29-39 výrokové části napadeného územního plánu). Je i v zájmu osoby zúčastněné na řízení VII dotčené vymezením sporné plochy OV, aby nalezla oboustranně výhodné řešení a případně ustoupila ze svých požadavků, protože přítomnost základní školy v obci může podpořit prodejnost budoucí bytové výstavby v jí náležejících zastavitelných plochách a současně může předejít nesouhlasu obce jakožto jednoho z účastníků územního a stavebního řízení, který by mohl přinejmenším významně prodloužit administrativní procesy předcházející zamýšlené výstavbě, ne-li je dokonce zablokovat. Budoucí rozvoj území obce je totiž z povahy věci založen na nutnosti skloubení soukromých a veřejných zájmů. V případě jejich podstatného nesouladu by byly ohroženy i samotné soukromé zájmy dotčených vlastníků.

89. Za důvodný konečně soud nepovažuje ani závěrečný návrhový bod hovořící obecně o vadném vypořádání námitek navrhovatelů. Navrhovatelé sami uvádějí, že jejich námitky pominuty nebyly, reagováno na ně bylo. Skutečnost, že navrhovatelé nejsou spokojeni s vysvětlením poskytnutým odpůrkyní, proč se jejich námitkám (pokud je vůbec uplatnili) či připomínkám rozhodla nevyhovět, již nezakládá procesní vadu napadeného územního plánu v podobě jeho nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů, nýbrž nanejvýše nezákonnost či neproporcionalitu přijatého řešení. Jak ovšem soud vysvětlil v předchozích odstavcích, je toho názoru, že odpůrkyně při vydání napadeného rozhodnutí nepochybila ani ve věcné rovině. S ohledem na obecnost tohoto návrhového bodu přitom i soud reaguje pouze takto v obecné rovině s tím, že v podrobnostech se jednotlivými spornými otázkami zabýval v souvislosti s předcházejícími návrhovými body, přičemž v dalších otázkách lze odkázat i na podrobné odůvodnění vypořádání uplatněných námitek a připomínek v odůvodnění napadeného územního plánu, které soud považuje za důkladné, přiléhavé a z hlediska uplatněné argumentace bezvadné.

90. Nad rámec již uvedených argumentů se soud nemohl pro jejich opožděnost zabývat řadou nových argumentů uplatněných až v replice či v reakci navrhovatelů na podání osob zúčastněných na řízení I až VI. To platí např. o zcela nových tvrzeních o ohrožení vymezených ploch srážkovou vodou, o nevhodnosti ploch z důvodu změny konfigurace terénu navážkou, o údajném vnitřním rozporu napadeného územního plánu, který v odůvodnění pracuje s pojmy z předchozí územně plánovací dokumentace, ale i o dalších nových informacích. I kdyby však soud k takové argumentaci přihlížet mohl, tyto námitky soud nepovažuje za důvodné, přičemž se ztotožňuje argumenty uvedenými v podání osob zúčastněných na řízení ze dne 11. 9. 2009.

91. Pro úplnost soud podotýká, že účastníci i osoby zúčastněné na řízení v řízení uplatnili velké množství důkazních návrhů. Vyjma již dříve zmíněných listin, jimiž soud důkaz provedl, však soud další důkazní návrhy zamítl, neboť nebyly pro rozhodnutí ve věci potřebné. V první řadě se řada předkládaných listin (např. námitky a připomínky navrhovatelů, stanoviska krajského úřadu, geologická mapa, doplňující průzkumy a rozbory pro územní plán z května 2013, napadený územní plán a jeho zadání) nachází v samotném správním spise, jímž se formálně důkaz neprovádí. Další listiny pak byly z hlediska zjišťovaných rozhodných skutečností nadbytečné, neboť pro posouzení merita návrhu nebylo nezbytné zabíhat do takových podrobností (např. kupní smlouva ze dne 14. 3. 2008, vyjádření obce z let 2006 a 2007, zápis z jednání dobrovolného svazku obcí ze dne 2. 5. 2017, oznámení o odstávkách vody, listiny týkající se ochranných pásem letiště, program zlepšování kvality ovzduší, komplexní posouzení alternativního návrhu silničního okruhu kolem Prahy z října 2016, emaily týkající se závad v dodávkách vody, zápis ze společné schůzky zástupců obcí ze dne 2. 5. 2017 a změna č. 1 původního územního plánu) nebo se ve správním spise nacházel ekvivalent těchto listin (mapa záplavových území), eventuálně se jednalo o důkazní návrhy irelevantní, např. vztahující se ke skutkovému stavu po vydání napadeného územního plánu (analýza udržitelného rozvoje obce z května 2019, dopisy advokátní kanceláře zastupující osobu zúčastněnou na řízení I a texty upozorňující na možnost přihlášení se osob

zúčastněných na řízení do tohoto soudního řízení) nebo dalece před zahájením procesu jeho vydání (vyjádření krajského úřadu ze dne 24. 10. 2003, stanovisko Městského úřadu Černošice ze dne 10. 6. 2009 a vyhodnocení projednání návrhu změny č. 1 původního územního plánu).

92. Na základě předchozí argumentace soud shrnuje, že neshledal žádný z návrhových bodů důvodným. Proto soud postupoval podle § 101d odst. 2 věty druhé s. ř. s. a návrh jako celek zamítl.

93. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Navrhovatelé nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměli úspěch. Odpůrkyni, která byla ve věci plně úspěšná, náleží podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. náhrada nákladů řízení, neboť je malou obcí, která nemá vlastní stavební úřad ani úřad územního plánování, a nedisponuje tak odborně zdatnými osobami, které by ji mohly v dané věci zastupovat. Náklady na právní zastoupení jsou v tomto případě účelně vynaloženy. Náhrada nákladů řízení v celkové výši 12 342 Kč je tvořena mimosmluvní odměnou advokáta za tři úkony právní služby po 3 100 Kč (příprava a převzetí zastoupení, sepis vyjádření ze dne 15. 7. 2019 a účast na jednání soudu v trvání do dvou hodin) podle ustanovení § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), k čemuž je dále třeba přičíst tři režijní paušály po 300 Kč jako náhradu hotových výdajů zástupce podle ustanovení § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Náklady právního zastoupení jsou dále navýšeny o náhradu za 21 % DPH z předchozích částek ve výši 2 142 Kč. Odměnu a paušální náhradu za přípis ze dne 16. 7. 2019 (doplnění vyjádření pořizovatelky) a 2. 8. 2019 (doplnění vyjádření projektantky) soud odpůrkyni nepřiznal, neboť tyto úkony nad rámec přihlášení se k obsahu připojeného textu neobsahují žádnou novou argumentaci, přičemž při řádné časové koordinaci mohly být učiněny již v rámci vyjádření ze dne 15. 7. 2019. Náhradu nákladů řízení soud uložil k úhradě navrhovatelům rovným dílem, tj. na každého z nich připadá povinnost uhradit jednu osminu celkové částky nákladů.

94. Osobám zúčastněným na řízení právo na náhradu nákladů řízení přísluší jen v případě, že jim vznikly při plnění povinnosti uložené soudem (§ 60 odst. 5 s. ř. s.). Vzhledem k tomu, že jim soud žádnou povinnost neukládal, ani ony nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. září 2019

Olga Stránská, v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Barbora Musilová